

פוסטר
בדרומיה
מינשנגלדבן

יצחק שום
הפועל כפר סבא
ונבחרת ישראל

מדור קראטה

חייו של
ברוס לי

לקראת אלימפיאדת מונטריאול

ג' דרל

צופת

אלוף עולם ב. 110 מ' משוכות

ף סוף, בשעה ט
ית הקיץ הארוכ
פני מחצית הש
ה. נכון, ליגה ק
ליגה שיש בה
עם תשעה מש
ונתחם ונאמר
שתהיה ליגה נ
ל, לקוות, להאמ
יון החיובי — מ
טוב נחזור לאיצ
"נים"? — כמה
ד זה? רק מע
לם בכסף טוב
ם ביציע ונצפה

ה
נאר

ואסילי" וחב
שלא תהיה זו
שור להתנהגות
ת צונגל אליו
יו שעות פנ
רגל היא עניי
דר, השקט ה
יה בנו א
ד קדימה?
אך לשמור
ארישבע. אם
אם לדברים

"שתהיה זו עונה שונה" — מאחלים אוהרי הכדורגל איש לרעהו. ובאמת, אחרי מ השאירע אשתדק, התקריות המכו-ערות שהגדושו את הסאה — אנו צופים לעונה טובה יותר, לפחות בנושא ההגינות.

יחד עם זאת, צפויים מאבקים מרתקים בתחתית (6 קבוצות תנשורנה!) ובצמרת, האם תחזור באר-שבע על ה-זכיה? רבים טוענים שלא.

מאת

אבינעם פורת

היריבות לתואר : נאר - שבע לא חתמה קבע

אלי לוונטל: הצמרת קורצת להפועל חיפה

שותפו עקב פציעות מחלות, כמו אנשי ה-נבחרת מאיר נמני, מנחם בלו וירון. עות. מכבי תל-אביב, בסיומו של תהליך שילובי-דורות, מועמדת רצינית. גם הפועל חיפה רוצה תואר ודומני, שתסיים במקום בצמרת, אף כי לא תהיה האלופה. הפועל תל-אביב, לא תאבק נגד התחתית והעונה, כך נראה, תצא ממשרה ותזקוק דאש. אליפות? — מוקדם מדי.

שש קבוצות לליגת המשנה: ככל הנראה, יעמוד העניין בתחתית. מעור-לם לא ירדו 6 קבוצות לליגת המשנה. ה-

באר-שבע, אולי לא נכנעים לקבוע זאת, "מחויץ לתמונה". המסע הכושל לאירופה שהניב רשת "קרועה" מרגלי חלוצי קבוצות בינוניות בקנה-מידה אירופי, הבעיות הפני-מיות בקבוצה ופרשת ברד-אליהו, בדרך הביתה מהנבחרת באמסטרדאם, כל אלה סיבות. אולם אנשי באר-שבע, החרדים, אומ-רים: מה שקורה עד לליגה — לחוד, מה שיקרה בליגה — לחוד. האמנם? בשנים האחרונות, מאז תקופת-הזהב של הפועל פתח-תקוה שהסתיימה לפני תריסר שנים — לא היתה קבוצה שזכתה באליפות במשך שנתיים רצופות. באר-שבע, שלא הוציאה הקיץ עבור רכש מהשים, תהיה מוכנה ל-הסתפק בסגנות, משחו כמו מכבי נתניה של אשתקד אחרי עונת אליפות — אבל גם זה רחוק מלהיות מובטח. כי ישנן קבוצות, הנראות לפחות בנקודת-הזינוק במצב טוב יותר. נכון, חלים שינויים בליגה במהלך המשחקים, יש הפתעות (ראה באר-שבע של אשתקד...) — אך כך זה נראה היום. במיור חד, כאשר מלאכת השמירה — על-תואר היתה מאז ומתמיד קשה יותר, עקב סיבות שונות כמו הפיכת האלופה לאתגר קבוע עבור יתר הקבוצות.

מכבי נתניה, שדוקא שיחררה שני שחקני-מפתח כמו הבלם שרגא טופולנסקי והקיי-צוני ג'ורג' בורבה, היא אחת המועמדות הגדולות שלי. ואל תתפלא, אם ישובצו בכתר (במידה שנתניה אכן תזכה בו...) כמה וכמה יהלומים חדשים, מתוצרת בית. מרדכי שפיגלר, בוגר מחזור-הקיץ של ה"קוסמוס" ישוב להנהיג, כאשר האחים חיים ושרגא בר, וישראל חגי, ידאגו לענייני בטחון העורף. עוד מועמדת גדולה, הרבה משום שהיא רעבה לתואר כלשהו — מכבי תל-אביב, ועם מאמן חדש וצעיר, יחסית, יעקב גרונדמן, תסתער מכבי תל-אביב לצמרת. כשלונות משחקי הרעים אינם מרשימים או-ת, מה עוד שויקי פרץ ודרור בר-נור, לא

ף סוף, בשעה טובה ומוצלחת, נשתחרר ית הקיץ הארוכה ביותר, זו שנתמשכה פני מחצית השנה כמעט, ונצא לדרך ה. נכון, ליגה קצת מזוהה, ליגה מסור-ליגה שיש בה 18 קבוצות ו-34 מחזור-עם תשעה משחקים בכל שבת. אבל ונתנחם ונאמר: העיקר, זו ליגה... לדי-שתהיה ליגה טובה — לא נוכל. אבל ל לקוות, להאמין שתהיה תזונה כלשהי ון החיובי — מי ימנע מאיתנו? טוב נחזור לאיצטדיונים. סליחה, "אי-צ-ונים"? — כמה מהם באמת ראויים ל-ר זה? רק מעטים. ולמרות כך, נבוא לם בכסף טוב עבור הכרטיס, נתפוס ב ביציע ונצפה, נאמין כי לפחות בכל

ואסילו וחבריו אוהרי מכבי חיפה: שלא תהיה זו עונת-מעבר בלאומית...

שור להתנהגות הקהל יחול שיפור ושלא ה צונגל אלים — אלא מקום נעים ל-יו שעות פנויות ומעניינות. רמת ה-רגל היא עניין לקבוצות — אבל לפחות דר, השקט והאווירה הנעימה וההוגנת, ייה בנו, אז מדוע שלא ננסה לעשות ד קדימה?

ניד לשמור על האליפות? — שואלים אר-שבע, אם נביט בליגה הצפויה ב-אם לדברים שהתרחשו בקיץ האחרון, או

- קבוצות הליגה הלאומית — מי עזב? מי הצטרף? מי המאמן?
1. הפועל באר-שבע — הצטרפו: יעקב כהן, שלום אביטן, עזבו: — המאמן: אמציה לבקוביץ.
 2. מכבי נתניה — הצטרפו: יהודה פילוסוף, יהושע גל, עזבו: שרגא טופולנסקי, ג'ורג' בורבה, המאמן: יחיאל מור.
 3. הפועל חיפה — הצטרפו: יוסף ווטצ'ין, עזבו: — המאמן: נחום סטלמך.
 4. מכבי ת"א — הצטרפו: ישראל ששון, איתן יפת, גד צלניקר, עזבו: דוד קרקו, אברהם גולדברג, המאמן: יעקב גרונדמן.
 5. הפועל ירושלים — הצטרפו: — עזבו: צבי סינגל, יצחק עזרא, המאמן: ישראל חליבנר.
 6. שמשון ת"א — הצטרפו: ג'ורג' בורבה, יהושע חביה, יוסף וג'ימה, עזבו: עמוס נאמן, המאמן: שמעון כהן.
 7. הפועל חדרה — הצטרפו: דני צ'רבינקה, עזבו: יואל שוהם, יורם גובס, ברוך ידיד, המאמן: יצחק שניאור.
 8. הפועל תל-אביב — הצטרפו: מנחם מור (מוליקנדרוף), שלמה לוי, דני ספוקויני, עזבו: יונה זליקובסקי, המאמן: רחביה רוזנבוים.
 9. הפועל פתח-תקוה — הצטרפו: יהודה שהרבני, שלמה חביב, עזבו: גד צלניקר, יעקב כליפה, ישראל סטוצ'צני-סקי, המאמן: אריה רדלר.
 10. הפועל כפר-סבא — הצטרפו: שמואל טרבלס, יוסף פטר, רבאח, עזבו: אברהם מרצ'ינסקי, רוני שניידר, דרור קשטן, אברהם סטוצ'ינסקי, המאמן: שלמה שרף.
 11. בני-יהודה — הצטרפו: משה כהן, יואל כהן, עזבו: יעקב רודיק, המאמן: אלי פוקס.
 12. בית"ר תל-אביב — הצטרפו: שרגא טופולנסקי, אבי ליברמן, אברהם גולדברג, עזבו: חיים קסלר, רוני קלדרון, המאמן: אליעזר שפיגל.
 13. מכבי יפו — הצטרפו: יעקב רודיק, עזבו: מיקי מיכאלי, אמנון בן דרור, המאמן: אברהם בכר (התפטר?).
 14. הכח רמת-גן — הצטרפו: יורם וולפר, עזבו: יהודה שהרבני, דני הפטל, המאמן: אהרון קפיטולניק.

15. בית"ר ירושלים — הצטרפו: שלמה ג'רבי, דוד קרקו, חיים רוזנבלום, ברוך ידיד, עזבו: יוסף סורינוב, רוני לוריה, שלום אביטן, המאמן: ניסים בכר.
16. מכבי פתח-תקוה — הצטרפו: שלמה קורט, אברהם מרצ'ינסקי, אמנון בן-דרור, עזבו: דני ספוקויני, חיים פיינברג, המאמן: זאב זלצר.
17. מכבי חיפה — הצטרפו: רוני שורוק, יוסף דרעי, חנניה פחימה, עזבו: משה אגמי, יהושע גל, המאמן: אורי ויינברג.
18. מכבי רמת-עמידר — הצטרפו: חיים קסלר, בנימין בצראני, שלמה נורדמן, עזבו: — המאמן: אשר בלוט.

אלופי 20 השנים האחרונות:

השנה	הקבוצה	משחקים	שערים	נקודות
1954/5	הפועל פתח-תקוה	26	23: 68	40
1956	מכבי תל-אביב	22	16: 47	32
1957	הפועל תל-אביב	18	19: 41	28
1958	מכבי תל-אביב	22	12: 50	35
1959	הפועל פתח-תקוה	22	18: 49	33
1960	הפועל פתח-תקוה	22	29: 65	31
1961	הפועל פתח-תקוה	22	15: 48	36
1962	הפועל פתח-תקוה	22	19: 32	26
1963	הפועל פתח-תקוה	22	17: 38	32
1964	הפועל רמת-גן	28	33: 52	40
1965	הכח רמת-גן	30	24: 42	37
1966	הפועל תל-אביב	30	23: 36	38
1967/8	מכבי תל-אביב	56	50: 88	78
1969	הפועל תל-אביב	30	21: 55	44
1970	מכבי תל-אביב	30	21: 51	39
1971	מכבי נתניה	30	18: 44	47
1972	מכבי תל-אביב	30	20: 45	45
1973	הכח רמת-גן	30	20: 41	42
1974	מכבי נתניה	30	19: 32	37
1975	הפועל באר-שבע	30	?	38
1976		?	?	?

פעם, נוכח ההחלטה, צפויים מאבקים קשים, שבה רוב קבוצות הליגה הלאומית, מועמדות מי פחות ומי יותר, לארוז את המטלטלין בסוף העונה ולרדת בסוף השנה לליגת ה"משנה שנקווה, כי תהיה ליגה ארצית ומר-תקת — בניגוד לשנים האחרונות, המפוצצות לות".

יחד עם זאת, ברור כי עצם נושא הירידה ההמונית, טומן בחובו סכנות חמורות בנושא

ההגיונות ורק התעלות בנושא של הקבוצות, אשר חייבות להבין פעם-אחת ולתמיד כי ירידה אינה אסון, יכולה למנוע אותן. ואם, אכן, הכל יסתיים בשלום ובהגיונות — אולי תהיה זו יציאה לדרך המלך, קצת קשה לנקוב בשמות של מועמדות. כל מי שתמצא שמה כמועמדת — עשויה לטעון כי לכותב הרשימה "יש משהו נגדה", דבר שבהחלט אינו מדויק. הבה וניטול קצת אומץ וננסה

להצביע על מועמדות.

זאב זלצר, מאמן מכבי פתח-תקוה שהכין את קבוצתו במחצית השניה של אשתקד "לליגה א", התבטא בעצמו כי "יהיה קשה מאד להשאיר" מכבי פתח-תקוה, למרות ש"חיוקה עצמה בשלמה קירט ממכבי שעריים או אמנון בן-דרור שחזר ממכבי יפו. נסיונות העבר הוכיחו כי עולות חדשות הן בדרך-כלל מועמדות לירידה כמו שיערות מועמדות

לקראת החורף:

- * חליפות ספורט — טרנינגים במבחר צבעים
- * נעלי קומנדו — גנ"ע — צנחנים
- * תיקי ספורט אדידס — פומה — שלזינגר
- * שולחנות פינג-פונג מובחרים (הובלה חינה עד הבית)
- * אופני כושר ומכשירי התעמלות
- * בגדי בלט בצבעים — נעלי בלט מיוחדות
- * נעלי התעמלות וכדורגל אדידס — פומה — ותוצרת הארץ
- * משחק גאוניג

ויסוקר את כהן

רמת-גן, רח' ביאליק 17, טל. 738224

חנות הספורט המקצועית

ספורט ויטוקר בע"מ

דוד שוקיאן, שמשון: לפטם בכדורים את דמותי, בורבה ומסווארי.

לגדי צלינקר, יעקב כליפה וישראל סוטור טצינסקי ללכת — שני האחרונים לליגה ב' — תחזור בעזרת שהרבני לצמרת, מה שלא כל-כך נראה לי. הפועל ירושלים, שהחליטה להתבסס, בדברי מנהלה ושלוש זוהר, "יותר על תוצרת עצמית", מסוגלת לחזור על מקומה התמישי ואולי יותר ואילו הפועל חדרה, מנוהלת העונה על-ידי מאמן ותיק ומנוסה, יצחק שניאור, שינסה להמשיך את קו-ההצלחה, עליו עלתה הקבוצה אשתקד. ואחרונה-אחרונה, בנייהודה, יואל שוהם, משה כהן ובעיקר — המאמן אלי פוקס ש- יפעיל את החומר הצעיר, האהוב כל-כך ועליו, במטרה ליצור בנייהודה של תוססת ומצליח. זה, רמי לוי, אלון צוברי, אמנון שמשוני ואחרים, הם הכלים. ובכן, האם תהיה זו עונה שונה? — להת- ראות במחזור ה-4.

שניים ששינו: משה אגמני (מימין) עזב את מכבי חיפה לתקופת לימודים בארצות-הברית. שלמה גרבי הצ- טרף לבית"ר ירושלים.

מיכאלי, צפויה למאבקים קשים, כמו שמשון שקלטה את ג'ורג' בורבה כדי ליצור שלישיית חוד מהשימה — דמתי, בורבה, מסווארי. אבל, האם זוכר משהו כי בעונת הירידה, לפני שנתיים היו לשמשונים התוקפים? דמתי, רומנו ומסווארי? בית"ר ירושלים, בתגבורת מרשימה של שלמה גרבי ודוד קרקו, נוסף על הרצל וחיים רוזנבלום מאפיקים, עשויה להמלט אל עבר מרכז הטבלה, מה שיהיה קשה יותר עבור הכח רמת-גן שויתרה על יהודה ושהר- בני ודני הפטל — תוך הסתפקות ברכש לא מפורסם (ואולי יעיל?). יש הטוענים כי הפועל פתח-תקוה, ושנתנה

לעליה. אין ספק כי מכבי רמת-עמידר הי- בלתי מנוסה, תצטרף "להלחם בשיניים" על זכותה. יתכן שחיים קסלר, אשר נרכש מ- בית"ר תל-אביב בסכום גדול, כמו בני בצ- ראוי, כוכב ההתקפה של מכבי רמת-השיקמה יוכלו לסייע — אבל קשה תהיה הדרך. גם מכבי חיפה, מנוסה יותר והנהנית מ- גיבוי אוהדים גדול, שעיקר רכישותיה מת- בטא בהצבתו של רוני שורוק כבלם, לא תלקק דבש.

קבוצות, שנמנו דרך-קבע על מרכז ה- טבלה תצטרכנה להתר.

הפועל כפר-סבא, ששיחררה את אברהם מרצינסקי, הקפטן למכבי פתח-תקוה (ל- עומת השקעה של 23 אלף לירות בקיצוני הצעיר מהעונה, שמואל טרס), היא אחת שחייבת להתחיל ברגל ימין (שתי העונות האחרונות עמדו בסימן פתיחה מזהירה ש- הצילה, בהמשך, מירידה) היא אחת כזו. גם

עלי עותמן: תוצרת-בית בהפועל ירושלים.

מנהם מור — התקווה הגדנ"עית של הפועל תל-אביב.

בית"ר תל-אביב, שויתרה על קסלר, יהודה פיליסוף (למכבי נתניה) ושמעון כהן שהחל לאמן את שמשון — לעומת רכישת הבלם שרגא טופולנסקי, החלוץ אברהם גולדברג מבית מכבי תל-אביב והשוער אבי ליברמן מנס-ציונה. לבית"ר, בניגוד לכפר-סבא, אסור לחזור על פתיחה כאשתקד בה לא העלתה נקודה מחמשת מחזורי הפתיחה. מכבי יפו, עם יעקב רודיק ובלי מיקי

ספורט הוד ירושלים

רח' אבן ישראל 2
טל. 231919
המרכז לציוד ספורט מובחר

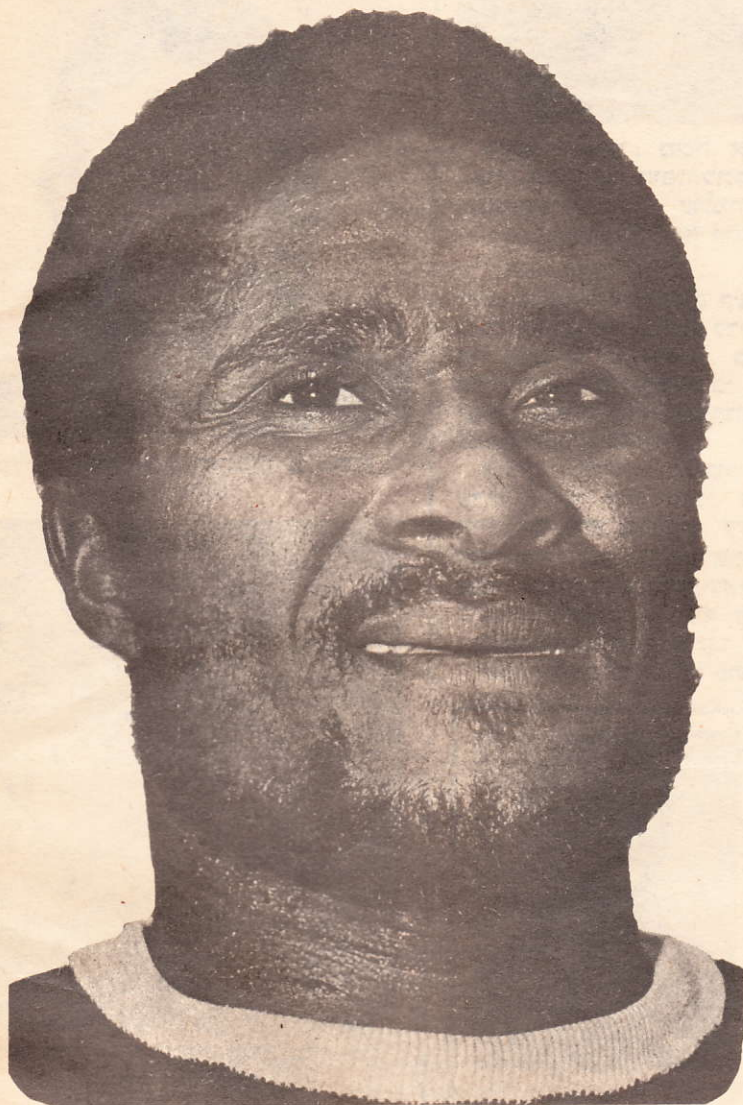

ציוד לבתי ספר
תלבושות ספורט לכל הגילים
* ציוד מחנאות
* תחנת טוטו

* הלבשה
* קמפונג

* שרות אריב ונוח * מחירים עממיים במיוחד

זרקור על יוזבין - "בנפיקה" ליסבון ונבחרת פורטוגל

שם מלא: יוזבין דה-סילבה פריירה.
מקום לידה: לאורנקו מרקס, פורטוגל — מזרח אפריקה
(מוזמביק).

תאריך לידה: 25 בנובמבר, 1942.

גובה: 1.74 מ'.

משקל: 71 ק"ג.

מועדון קודם: מועדון הספורט של לורנצו-מארקאס.

מצב משפחתי: נשוי.

ילדים: שניים, בן ובת.

מכונת: "מרצדס".

שחקן אהוד: פלה.

קבוצה אהודה: "סנטוס" מברזיל.

היריב הקשה ביותר: נובי סטיילס, מאנגליה.

המשחק הזכור ביותר: הנצחון של נבחרת פורטוגל —
3:5 נגד צפון קוריאה בגביע העולמי ב-1966. במשחק זה
הבקעתי ארבעה שערים. מהם 2 בבעיטות 11.

ההישג הגדול ביותר: הזכייה בגביע אירופה לאלופות
ב-1962 כאשר קבוצתי, "בנפיקה", גברה על "ריאל-מדריד"
בגמר.

האכזבה הגדולה בקאריירה: כשלונה של פורטוגל להעפיל
למשחקי הגביע העולמי ב-1970 וב-1974.

הארץ המרשימה ביותר בה ביקרתי: ברזיל.

מאכל אהוב: כל מאכלי-ימי. במיוחד דגים, סרטנים.

אהוב במיוחד: לשבת על חוף הים עם ספר ביד.

שונא במיוחד: לחתום את שמי.

הזמר האהוב ביותר: סשה דיסטל.

שחקן קולנוע אהוד: סופיה לורן.

החבר הטוב ביותר: הילרי, שחקן הגנה בספורטינג
ליסבון, שהוא חברי מילדות.

מי שהשפיע ביותר על הקאריירה שלי: קאסטאו דה
סילבה, שסידר את החתמתי בבנפיקה.

הופעות בינלאומיות: 61 הופעות במדי פורטוגל.

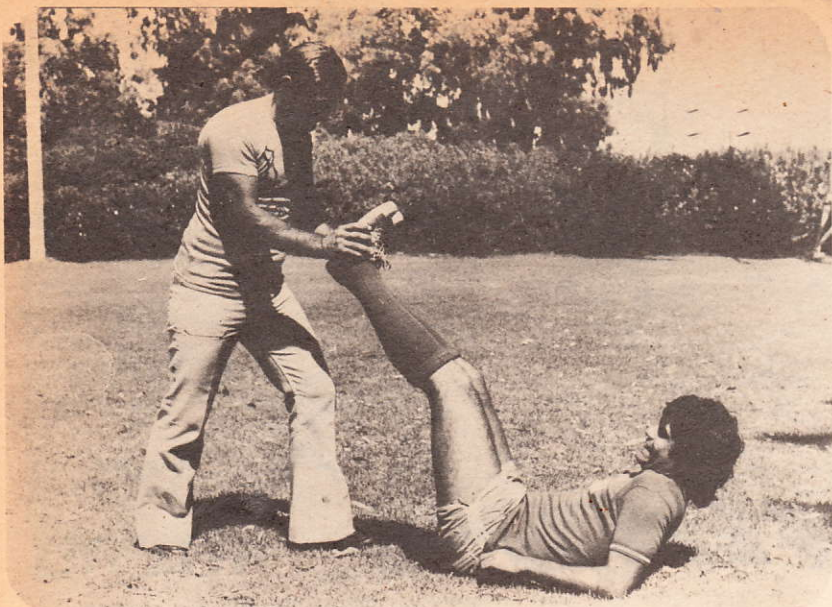
שאניפה בינלאומית: היתה ולא התגשמה — להופיע
בגביע העולמי ב-1974.

לולא היית כדורגלן, מה היית רוצה להיות: מנהל בית-
ספר.

העורכים: אורי שלגי ואבינעם פורת. המו"ל: "רמדור" בע"מ, ת"א.
כתובת המערכת: ת"א, רח' לבנדה 23. הכתובת למכתבים: ת.ד. 2430.
הדפסת העטיפה: דפוס רם, דרך ההגנה 12. דפוס: אופסט דרבי, ת"א.
פלטות: אופסט אומנות, ת"א. הפצה: "שלה", הגדוד העברי 64,
תל-אביב, טלפון 34496. צלם המערכת: אריה (לובה) קנפר.

מס. 88-15.10.75

הרגליים שעלו לבית"ר ירושלים הרבה כסף. המאמן, נסים בכר, מטפל — אגב אימון — בחיזוק רגליו של חוד המחץ החדש, שלמה גירבי.

הסיפורים שנאחזו

ה"קליק"

יוסף סוריגוב מחליף קבוצה. "יוזי", השוער הבין-לאומי של בית"ר ירושלים, השתקע בהפועל רמת-גן המצפה להחזיר עטרה ליושנה. היכן ישתקע בעתיד בנו, יובל סוריגוב, הנראה בתמונה משמאל?

צילומים:
אריה
קנבר

כדי "לעשות" שחיה-טובה-יותר, יצאו המאמן ג'ורג' פרקש (לשעבר מאמן ברית-מכבים-עתידי ת"א) ובתו השחינית יענת, לאטנהיים במערב-גרמניה. היא מתאמנת ומתקדמת ולומדת. האמנם תהיה בעתיד אסתר רוט של השחיה הישראלית?

השופט מנחם אשכנזי, המגרש, הכדור. חסרים רק השחקנים. מה נוכל לצפות מהם העונה?

תימה היה, לדעת: יהושע פייגנבוים, משה רומנו, עודד מכנס, ויקטור סרוסי, ישראל פוגל, מאיר ברד, אפרים צבי וגדעון דמתי.

★ מי היה זיל רימה, ואת שם מי ישא הגביע הבא?

דני כהן, ראשון-לציון

זיל רימה היה נשיאה הצרפתי של הת- אחדות הכדורגל הבינלאומית (פיפ"א) מ- 1921 עד 1954. הגביע שנשא את שמו, גביע זיל רימה, הוענק לצמיתות לנבחרת בחול לאחר שזכתה בו במכסיקו בפעם השלישית ברציפות. המשחקים על גביע זיל רימה נערכו בין השנים 1930-1970.

הגביע החדש נושא את שמו של האנגלי סיר סטנלי רוס, ששימש כנשיא ההתאחדות הבינלאומית מ-1961 עד 1974. לראשונה זכתה בו הנבחרת הגרמנית במשחקי הגביע העולמי שנערכו בגרמניה, אשתקד.

בעריכת

דוד

פחימה

תאומה

אולריקה מייפרט: המוזהבת הצעירה בתולדות האולימפיאדות

★ מיהם הכדורגלנים שייצגו את ישראל במשחקי הגביע העולמי במכסיקו, 1970?

בועז גטניו, רחובות

בנימין מנא, עפולה

נבחרת הייצוג של ישראל בכדורגל, שי- יצאה למשחקי הגביע העולמי במכסיקו ב- 1970, כללה 20 כדורגלנים, בתוכם שלושה שוערים, הרכב הנבחרת היה:

שוערים: יצחק ויסוקר, יחיאל המאירי, יאיר גוסובסקי. מגינים ובלמים: שרגא בר, מנחם בלו, ישעיהו שווגר, צבי רוזן, דוד פרימו, יוחנן וולך. חצים: שמואל רוזנטל, רוני שורוק, יצחק שום, גיורא שפיגל, מר- הכי שפיגלר. חלוצים: רחמים טלבי, דניאל רום-שמולביץ, אלי בן-רימון, משה רומנו, יהושע פייגנבוים וג'ורג' בורבה.

★ כמה פעמים זכתה קבוצת המעפיל ב- אליפות הליגה בכדורעף וכמה פעמים בגביע?

מיהם שלשת שחקני הכדורעף שצברו את מספר ההופעות הרב בנבחרת?

דני סננס, רמת-השרון

חיים עזריה, רמת-אליהו

הפועל המעפיל זכתה עד כה יותר מכל קבוצה אחרת באליפות המדינה ובגביע. ב- אליפות זכתה 9 פעמים ברציפות בין השנים 1963-1971. בגביע המדינה זכתה 8 פע- מים ברציפות מ-1963 עד 1970.

שלושת הכדורעפנים שצברו את מספר ה- הופעות הגדול ביותר בנבחרת הם: דוד בר-נצר שצבר 119 הופעות ובעת ששיחק בשלוש קבוצות: הפועל המעפיל, עין-ה- מפרץ ואליצור; הבא אחריו הוא אליהו רבינא — 107 הופעות (הפועל עין-החורש ואפיקים). שלישי בדירוג — מאיר כץ שי- צבר 106 הופעות (הפועל עין-המפרץ).

★ מיהם השוערים המצטיינים בעולם, ב- עשרים השנים האחרונות ואילו מדוי- נות ייצגו?

טיבי חנו, צפת

השוערים הבינלאומיים הטובים ביותר ב- 20 השנים האחרונות, לדעתם הם: לב יאשיק, שוערה המהולל של נבחרת בריה"מ. גילמאר, שוערה של ברזיל בעת זכייתה בגביע ה-

עולמי ב-1958 וב-1962. גורדון באנס, שעמד בשער הנבחרת האנגלית במשחקי ה- גביע העולמי ב-1966 — כשזכתה בגביע, ובמכסיקו ב-1970, עד אשר נפגע קשות בעינו מתאונת-דרכים ופרש. מזורקיין — שוערה המצטיין של אורוגוואי שהופיע ב- שורותיה ב-1970 וב-1974, וספ מאייר — אשר נחשב כיום לשוער הטוב ביותר ב- תבל. מאייר הופיע בשורות הנבחרת ה- גרמנית במכסיקו והיה גורם חשוב בזכייתה בגביע העולמי ב-1974.

★ כיצד היית מרכיב את ה-11 הטובים ביותר של הפועל באר-שבע בעונת ה- משחקים האחרונה?

גיל זנו, ערד

יואב אברהם, באר-שבע

ה-11 הטובים ביותר של באר-שבע ב- עונת המשחקים 1974/75, לדעתך הם: רוני מוסקוביץ, אורי בנימין, אלון בן- דור, שלמה בן-דוד, חיים כהן, אליהו עופר, אברהם גומה, יעקב פולברנס, אפרים צבי, מאיר ברד, רפי אליהו.

★ מי היה, לדעתך, החלוצים המסוכנים ביותר בליגה הלאומית, בעונה שחל- פה?

משה גרופר, נצרת-עילית

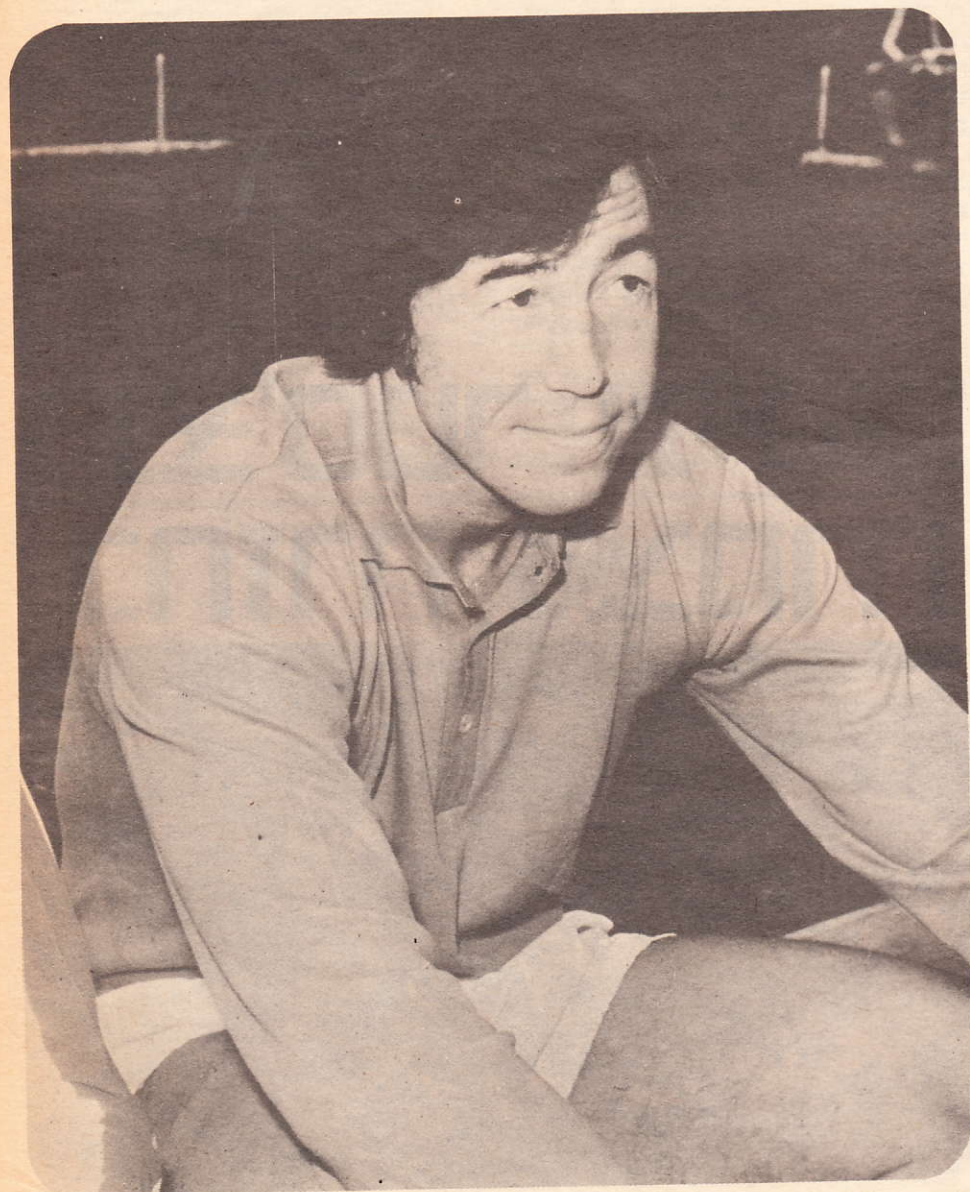
החלוצים הטובים והמסוכנים ביותר בליגה הלאומית בעונת המשחקים שזת עתה נס-

אולריקה מייפרט, המערב-גרמניה, היתה המנצחת הצעירה ביותר ב- תולדות האולימפיאדות. בגיל 16 ו- 4 חודשים ניצחה במינוכן-72 בקפיצה לגובה. עכשיו, נמצאת אולריקה בת ה-19 בכושר טוב ובאחרונה קפצה במשחקי גביע אירופה בניצה, צרפת, לגובה 1.92 מ' — אם כי המזרח- גרמניה, הקדימה אותה בקפיצה נהי- דרת ל-1.94 מ'.

לאדיסלאב מזורקיץ. שוער נבחרת אורגוואי ב-3 אליפויות עולם (1966—74) גילה יכולת מצויינת. כאן, בלונדון-66, בזינוק אופייני מול הגרמני לותראר אמריק (11), המופיע עד היום בקבוצת הליגה השניה בארצו, שוויינפורט.

על כושרו הגבוה של גורדון באנקס — עד פציעתו הטראגית — קשה להתווכח.

★ מיהם השחקנים שהצעידו את איאקס אמסטרדם לזכייתה בגביע אירופה לי-אלופות ב-1972?

אלי תארי, ת"א

להלן מובא הרכב 11 השחקנים שהצעידו את איאקס השניה (מבין 3 רצופות) בריציפות בגביע אירופה לאלופות, ב-1972, בנצחה בגמר את אינטרנציונלה 0:2, במשחק שנערך באיצטדיון ברוטרדם לעיני 55 אלף צופים:

סטוי, סורביר, הולסהוף, בלקנבורג, קרול, האן, גיסקנס, מורן, סובארט, קרויף, קייזר. את שני השערים הבקיע יוהאן קרויף בדקות — 73 ו-77.

★ מיהם האתלטים הצעירים ביותר, ואלו הם המבוגרים ביותר, שזכו במדלית זהב אולימפית?

כוכבן יערי, חולון

האלוף האולימפי הצעיר ביותר באתלטיקה היה בוב מאתיאס האמריקני, שזכה בקרב-עשר בשנת 1948, בגיל 17 שנה ו-8 חודשים.

המנצחת הצעירה ביותר במקצוע אישי היא הגרמניה אלריקה מאיפארט, שזכתה במדלית זהב במשחקים האולימפיים במינכן בגיל 16 שנה ו-4 חודשים.

האלוף האולימפי ה"קשיש" ביותר באתלטיקה היה האמריקני פאט מקדונלד, שזכה בגיל 41 במדלית זהב אולימפית בריקת משקולת (שמשקלה 56 ליברות) וזאת בשנת 1920.

האתלטית המבוגרת ביותר שהיתה לאלופה אולימפית היא הרומניה ליאה מאגולק, שזכתה בגיל 36 בוריקת דיסקוס, באולימפיאדת מכסיקו ב-1968.

הגבוה מכולם? — ספ מאייר כמובן.

מוטי כחימה

"תנו לי פרק זמן של שנתיים ואני מחזיר את מנצ'סטר יונייטד לימיה הגדולים" — ביקש מאמנה המסור, טומי דוקרטי, עם ירידתה לליגה האנגלית השנייה.

לא חלפה אלא שנה, ומנצ'סטר יונייטד שבה אל חברת הצמרת של הכדורגל האנגלי. שבה, על מנת להוכיח לכל, שהמשבר שפקד אותה חלף לבלי שוב. משהו כמו "ירידה לצורך עליה".

שערו של דניס לאו במדי ה"סיטי" נגד קבוצתו מילדות, היונייטד, הנחית מהלומה מוחצת לאוהדיה המושבעים של הקבוצה באנגליה וברחבי העולם וסימל יותר מכל את הידרדרותה של קבוצת העבר המפוארת. ישער שחתם תקופה, דור של כדורגלנים, שדי בשמותיהם כדי להלהיב את הדמיון. דור שכלל את בובי צ'רלטון האגדי, נובי סטילס, ג'ורג' בסט — "הבן הסורר" והכשרוני, בריאן קיד, אלכס סטפני, מאמן דוגמת מאט באסבי וכמובן... דניס לאו. צוות זה העטיר על המועדון תארים ותהילה, עולמית איתם ידעו קבוצות אנגליות מעטות בלבד, אם בכלל. דור כדורגלנים אשר היווה בעצמו — פתח תקוה לעידן חדש לאחר תאונת המטוס הטראגית ב-1958 וזכה, 10 שנים בדיוק ל-אחר האסון, בתואר הנכסף של אלוף אירופה. במאי 1968, במשחק הגמר שנערך בלונדון, לעיני 200 אלף צופים משולהבים, הוכיחה מנצ'סטר יונייטד, במטח של ארבעה שערים (צ'רלטון 2, בסט וקיד) שכבשה לרישתה של בנפיקה, שבכושר טוב של כור כביה היא מסוגלת למוטט כל קבוצה ב-אירופה, לרבות בנפיקה על שלל כוכביה כשיוכזבו, טרוז והומברטו בראשם.

"תנו לי פרק זמן של שנתיים ואני מחזיר את מנצ'סטר יונייטד לימיה הגדולים" — ביקש מאמנה המסור, טומי דוקרטי, עם ירידתה לליגה האנגלית השנייה. והנה — השנה חזרה הקבוצה לליגה הראשונה ובמחזורים הראשונים צעדה ב-ראש !! האם חזרו ימיה הגדולים?

דור זה, סיים עם שערו של לאו, את שיר רותו בקבוצה ופינה מקום לזרימת דם תוסס ורענן שעליו הוטלה המשימה — להחזיר את עטרתה של הקבוצה ליושבה.

אראו, כשהיא נמנית עם קבוצות הליגה השנייה, הוחל מיד בעירויים יסודיים. מסגל כוכבי העבר נותר שריד-נציג בודד, שוער הקבוצה אלכס סטפני, ושחרף גילו (33), המד שיך לגלות יכולת גבוהה ונותר המס. 1 בין לובשי אפודת השוער.

די בדיון העובדה, שגילם הממוצע של שחקני היונייטד בעונה שחלפה נע בסביבות ה-22 (!), כדי להמחיש עד כמה היו רציניות כוונותיו של דוקרטי, בבנייתו של עידן כדורגלנים חדש ב"אולד-טרפורד".

"היינו ראויים לשוב לליגה הראשונה, יותר מכל קבוצה אחרת — טוען דוקרטי ו-מוסיף — גילינו יכולת מצויינת תוך תצוגת כדורגל מהנה שהניבה שערים רבים. הקבוצה גילתה יציבות לאורך כל העונה, ומשכבשנו את הפיסגה נותרנו במקום הראשון עד תום העונה".

אך בזאת לא אמר, דוק' די. פניו בשואות לעבר צמרת הליגה הראשונה. ואם לשפוט עפ"י הפתיחה המוחצת הרי שדוקרטי עומד להגשים את חזיון השני של הצהרתו, וכמו שהבטיח, הוא עתיד בתוך שנתיים להשיב למנצ'סטר את ימיה הגדולים.

מנצ'סטר יונייטד: בחזרה לצמרת

קבוצת הפאר שזכתה במאי, 1968, בגביע אירופה לאלופות, כשמיגרה ללא תנאי את בנפיקה ליסבון (1:4).

66 שערים כבשה הקבוצה בדרכה לליגה הראשונה. בתמונה, מלך שער, ריה, סטיוארט פירסון.

סוד הצלחתו, לפי דבריו, הוא באמון שהוא נותן בחניכיו הצעירים שלחלקם טרם מלאו 18 שנים. "לו היו מעמידים אותי בפני הברירה — לצרף לשורות הקבוצה שחקן מצטיין כמו מייק צ'אנון, היכול להכריע גורל משחק בכוחות עצמו, או לקבל אשראי ל-תקופה של שנתיים על מנת לטפח את ה-צעירים ולהכשירם למאבקי הליגה הקשים — אין ספק שהייתי בוחר, ללא היסוס, באפשרות השנייה. אפשרות זו היא הקשה ותוצאותיה פחות ודאיות, אך אני סבור שעם הכשרונות הצעירים והמבטיחים ה-עומדים לרשותי אשיג יותר ותרומתם ל-קבוצה תימשך פרק זמן ארוך יותר".

פרשנים רבים הביעו ספקות לגבי יכולתה של הקבוצה להתברג בצמרת הליגה הראשונה. יתרה מזו, גיבאו לה מאבק "עם השיניים" על הישגות בליגה. "קראתי דברי ביקורת חריפים על צורת משחקנו. כמו-כן היו שהציעו לי, באם אני רוצה לשמור על מקומה של הקבוצה בליגה, לרכוש שחקני חיזוק, מכוכבי הליגה, ובין השמות שהועלו

המאמן המסור, טומי (דוק') דוקרטי.
לאחר שאימן את נבחרת סקוטלנד
קיבל לידיו את מנצ'סטר והשיבה ב-
תוך שנה לליגה הראשונה.

המנוסות של קבוצות הליגה הראשונה, כאשר
מקארי מאיר את הנהיב לשער ופירסון —
מפגיש את הכדור, עם הרשת.
הפתרון לבעיית הבקעת השערים הוא
המפתח להצלחת הקבוצה אשר ידעה תקופה
קשה בליגה הראשונה, לפני שנתיים, באין
לה מבקיע. אז נשרה לליגת המשנה כשהיא
זוקפת לזכותה את מספר השערים הנמוך
ביותר שכבשה מעודה — 38 בלבד.
נראה, שהקבוצה עלתה על השביל המוליך
לדרך המלך, ולא נותר לנו אלא לאחל ל-
מערציה הרבה נחת, בתקווה לשוב ולחזות
במנצ'סטר-יונייטד המהוללת — באדרתה
החדשה.

זאת — ימים יגידו.
לאחר מחזורי הפתיחה, בעונה שחלפה, לא
הוטל עוד צל של ספק לגבי שובה של ה-
קבוצה לליגה הבכירה, לאחר "גלות" של
שנה בליגת המשנה. 61 (0) בקודות צברה
בדרכה לאליפות, תוך שהיא מכריעה את
יריבותיה ללא תנאי וכובשת לרישתן 66
שערים.

את העונה פתחו ה"אדומים" בתנופה ר-
בתי, שהניבה ארבעה נצחונות רצופים. את
הפסדם הראשון נחלו בסוף ספטמבר משנכנעו
ללא תנאי, (2:0), ליריבתם לכתר, נורוויץ'.
אויאז החלה מסכת ההפסדים כשלשיאה היא
מגיעה משנוצחה בארבעה מתוך שבעה מש-
חקים שקיימה.

אולם, כך מסתבר, היתה זו רגיעה קצרה
שמטרתה — אגירת כוחות לקראת הרבע
האחרון של המשחקים. והפיגיש, לפי מיטב
המסורת של היונייטד, הותיר את מנצ'סטר
בודדת בפיסגה.

מקבוצה בעלת שמות מפוארים הפכה ל-
קבוצה אלמונית הכוטחת בצעיריה וב...אר-
הדיה הקנאיים המלווים אותה ברבבותיהם
לכל משחקיה.

את כוכבי העתיד היא בונה, עתה משה-
שיגה את יעדה הראשון בשובה לליגה ה-
ראשונה. "שם" שתרועתו עוד תישמע בקול
גבורה רמה ואשר עתיד להפוך שם-דבר
בין מבקיעי השערים של הליגה הבכירה,
הוא מלך שערי הקבוצה, סטיוארט פירסון,
שפרע שטר חוב בסך 200 אלף ל"ש כבר
בעונתו הראשונה במדי היונייטד. ועוד רגלו
נטויה.

בטבור המגרש, ניצב מארגן משחק ה-
קבוצה, הלא הוא לו מקארי הצעיר, שהוכיח
עצמו כשחקן טכני מבריק וקנה לעצמו
באחרונה מקום של קבע בהרכב נבחרת
סקוטלנד. הוא מילא ביעילות רבה את תפ-
קידו העיקרי בהזנת ההתקפה בכדורי פו שי
עתידיים היו להתרגם לשערים. הצמד מקארי-
פירסון עוד יפיל חתיתו גם על ההגנות

הופיעו — אלאן בול ובילי ברמנר. אולם
אין לי ספק שהצעירים יעמדו בכבוד ב-
מערכה ובתוך זמן קצר יבינו הכל לפשר
הבטחון והאמון שאני נותן בשחקני הצעירים,
אמון הנשמע לעיתים מופרז ובלתי מוצדק".

אלכס טפני — שריד אחרון לק-
בוצה הזוהרת של שנות הששים.

פתח תקוה
רח' ההגנה 10
טל. 918518

אולימפייה

אולימפייה ספורט

בהנהלת: משה אשכנזי - שמעון חוגג

בית מסחר לדברי ספורט
אגף מיוחד לכלי נשק ותחמושת

- ☆ תלבושות ספורט במגוון צבעים עם מספרים וחדפסה.
- ☆ נעלי ספורט וכדורגל תוצרת חוץ ותוצרת הארץ.
- ☆ מבחר מתנות לבר מצווה.
- ☆ רובה אוויר (מעל לגיל 14).
- ☆ סלון לקמפינג: שמשיות, אהלים לים, כסאות לים,
- ☆ מזרונים, סירות לים, סנפירים, מסכות.
- ☆ שולחנות פינג-פונג, כולל משלוח הביתה.
- ☆ חפ תעה!
- ☆ כל חקונה כדורגל, סל, עף, מקבל שי תיגס — משאבת.

רכה
שע-

שהוא
מלאו
בפני
שחקן
ע גורל
אין ל-
את ה-
הקשים
היסוס,
הקשה
סבור
ים ה-
תם ל-
ר".
יכולתה
הראשו
השי
דברי
כמו-כן
מור על
שחקני
שהועלו

הפועל מחנה-יהודה. הפועל פ"ת. הפועל לוד. הפועל אשדוד ו... כעת, הפועל ראשון-לציון. זהו כרטיס הביקור של יהודה הרי שקוביץ. "רקורד" נכבד למדי, כהתחשב ב- עובדה שדרכו ככדורגלן השייך לאגודה כל-שני החלה בגיל... 17.

יהודה לא עלה, ככל הכדורגלנים, ב- מדרגות המטפסות אט אט ובשלבים, אל הקבוצה הבוגרת. לא תירגל את הפרקים הראשונים של הכדורגל, את האלף-בית, אותם, "יונק" כל כדורגלן מתחיל בקבוצות הילדים, הנערים והנוער. הוא ביצע קפיצה אל המדרגה העליונה, ובגיל 17 החל את הקאריירה הספורטיבית שלו, ככדורגלן מן המניין בקבוצה הבוגרת של מחנה-יהודה. אז — בלאומית ועם סוללת כוכבים שלא הותירה לבחור השאפתן והיומנני כל סיכוי להסתגל להרכבה.

מדוע פנה למחנה-יהודה דווקא, כאשר ה- דרך להרכבה של הפועל לוד, העיר בה גדל, סלולה לפניו? והרי אין טבעי מכך שכדורגלן מסוגו, הפותח זה עתה פרק רא-שון בקאריירה, יתחיל את צעדיו הראשונים בקבוצה מדרג נמוך. יהודה יודע לספר ש- אז, בהיותו נער בן 17, דווקא בגלל כוכבים כזכריה ויגאל רצאבי, בני רצון, אלקנה שיין והאחרים נמשכתי למחנה".

מאמן, המחנה" דאז, אוטו שלפנברג, ש- לב אותו במשחקי המבחן הטרום-עונתיים שערכה הקבוצה ושהיוו מבחן גם ליכולתו של יהודה. והוא עבר את ה, "טסט". וכש-

יהודה הרשקוביץ, אחד הכדורגלנים, "הנורדים" בארץ, עורך העונה חנית-ביניים (ואולי חניה סופית?) בהפועל ראשון-לציון, עיר מגוריו, שבמדיה הוא מקווה לחזור אל תחנת המוצא שלו — הליגה הלאומית. לאחר שנשם את האוירה המיוחדת בהפועל אשדוד, התקפל ועזב משום ש, "יותר נוח להתאמן במגרש הקרוב ל- בית".

לא ספורטיבי והפגינו זלזול".

למרות הכל נשאר בקבוצה לשתי עונות נוספות. "אגודה טובה, אבל חסרת תנאים מינימליים. שיחקנו להנאתינו יותר מאשר במטרה לשוב ללאומית או אפילו לנצח. ל- אחר שתי עונות בליגה א', בשבר' לי ו- הלכתי להפועל פ"ת".

בקבוצת אס-המושבות, שהיא קבוצת ה- "אס" של הפועל מחנה-יהודה, ערך לו מ- אמנה היוגוסלבי, מילובאן באליו, מבחן כושר. לאחר שעמד על יכולתו הטכנית הג- בונה, צירפו למסע הקבוצה שיצאה לחוות במשחקי הגביע העולמי במכסיקו.

עם שובם של הקבוצה התגלגלו העניינים בניגוד מוחלט לפתיחה. הרשמים שלו מה- מסע למכסיקו ומהתחרויות פינו מקום לאכ- זבה ולמפח-נפש. הרשקוביץ, התקשה לפלס לו דרך להרכב הראשון. קשה היה לו להת- מודד עם שחקנים מתוצרת-עצמית שצמחו בהפועל פ"ת. חולית הקישור כללה אז שמות כרוזנטל, שמעליה כהן, גלילי דרחן, רוזנדורן ועוד, אשר היוו מחסום אטום להתקדמות. והוא מונה סיבה נוספת — "לא נתנו לי מספיק צ'אנסים. לאורך כל העונה ניתנה

דומה היה שהנה אר-טוטו הוא עומד לכ- בוש לו מקום-קבע בהרכב לצידם של ה- כוכבים, סברו שלטונות צה"ל אחרת. עם תחילת עונת המשחקים גוייס לשרות הסדיר. אור-אז היתה דרכו רצופה מכשולים. הוא התקשה להשתחרר מהבסיס ואך לעיתים ה- פיע לאימונים. מובן שכך אי-אפשר להת- קדם בכדורגל, בפרט כשהמדובר בשחקן כ- יהודה, שאת התשית ויסודות המשחק קנה לעצמו ב... משחקי — השכונת.

לאחר שתי עונות בקבוצה נאלץ לבלוע גלולה מרה נוספת. ה, "מחנה", עם שלל כו- כביה, ניסתה להיאחז ב, "צפורניים" בליגה הלאומית, אך כשלה. "היו אמנם כוכבים" — טוען הרשקוביץ — "אך אין זה עדיין בבחינת ערובה להצלחה בכדורגל. כך ל- דוגמא, שחקן כבני רצון: הוא הרי יכול לתעתע בכל הגנה יריבה, אבל הצרה איתו שרצה לעבור גם את השוער. אולם לא ב- בני רצון תלוי קולר הירידה. הסיבה ל- ירידה לליגה א' נשוצה, כדבריו, בכך שלא כל השחקנים התייחסו ברצינות למשחק. גם כאשר סכנת הירידה ריחפה מעלינו, היו שחקנים רבים בקבוצה שניהלו אורח-חיים

יהודה הרשקוביץ:

תחנה אחרונה בראשון-לציון

לי הודמנות אחת בלבד". ובאמת, 20 ה- דקות בהן שותף כמחליף, לאורך עונה בת 2700 דקות, אינן מספיקות כדי לתהות על יכולתו האמיתית. יהודה התיאש בינתיים ופרש.

פרט פיקנטי ראוי לציון הוא, שלאחר שפרש מפ"ת בעיצומה של עונת המש- חקים, נערך משחק ידידותי בין ותיקי לוד לבין אלו של הפועל פ"ת. הרשקוביץ שותף במדי ותיקי הפועל לוד והרשים כמשחקו. הדבר לא נעלם גם מעינו של מאמן פ"ת, באליו, שביקשו, מאחר שהיה ראשם עריון בקבוצה, לשוב ולחדש את פעילותו בקבוצה. יהודה סירב, וכל הנסיונות לדוככו עלו ב- תוהה.

הפעם — היה נחוש בהחלטו לשחק ב- קבוצת עיר מגוריו, הפועל לוד, בבחינת "מוטב להיות ראש לשועלים מאשר זנב לאריות". לאחר ש, "פדה" עצמו מהפועל פ"ת, חתם על חוזה לשנתיים בלוד, בה שפר לו מזל. הוא לא היה זקוק עוד ל- צ'אנסים. בלוד התאקלם לאחר תקופה קצרה, ומיד הפך להיות מנהיג ושליט במגרש. ב- קישור היה ל, "פליי מייקר" של הקבוצה.

הפטר הפועל אשדוד להפועל יהוד (0:4) לא מנע מהרשקוביץ ללחוץ את ידיו שחקני היריב עם סיום המשחק.

תידרוך בעת משחק מפיו של המאמן ג'רי חלדי. יושבים מימין לשמאל: חלדי, נסים רווח, דוד פחימה ויהודה הרשקוביץ.

משחקים רבים חרץ בשער נצחון שהבקיע. בתום העונה סיים שני (אחרי רווח) בר-שימת, "מלך השערים" של אשדוד. וכש-תקע יתד חזקה בקבוצה, התאקלם והחל "לנשום" את האווירה המיוחדת הקיימת סביב הכדורגל באשדוד ואשר אין לה אח ורע בארץ, "התקפל" ועזב.

לאן מועדות פניו הפעם? — והתשובה מיכנה כבר בפיו. הפעם החליט לפנות, לא לפני שנטל עימו את חברו מהפועל אשדוד, דוד פחימה, לקבוצת עיר מגוריו הנוכחית (מאז שנשא לו אשה), הפועל ראשל"צ. "למה לי ללכת כל-כך רחוק, לנסוע כל יום לאשדוד לאימונים, כאשר לא תרחק מביתי עומד מגרשה של הפועל ראשל"צ, מצמרת ליגה א'?" — ובאמת, למה לו?

יהודה משתוקק לעלות עם הקבוצה לליגה הלאומית. פרט לו ולדוד פחימה, מעוניינים קברניטי הפועל ראשון להחתים שחקן נוסף, כשהיעד ברור — הליגה הלאומית. רק שם יוכל ליישם את שרכש בליגה א'. ליגה א' אינה הליגה "שלו". לגביו, שימשה בבחינת קרש קפיצה בלבד לחבורת העילית של קבוצת הכדורגל בארץ. בליגה א' "השי-תפשה", רכש ובטחון עצמי שכה חסר לו בתחילת הדרך, חיזק בקודות תורפה. והוא חש שהנה באה ההודמנות, אולי האחרונה, לשוב לליגה שבה החל.

ומי שסבור שבעיר היין הנית יהודה הרשקוביץ את "מטה הנדודים" שלו — טועה טעות מרה. אך סימולי הוא שבשעה שבאתי אל ביתו, מצאתי "על המזוודות". מתכוונן לנסיעה קרובה להי-לארץ, עם קבוצתו החדשה.

מעולם לא, "חתם קבע" בקבוצה מסוימת. מאז שהחל בגיל 17, את דרכו במחנה-יהודה, החליף צבעים רבים של מדי כדור-רגל. שינה אוריה, ומי שנשא חמישה סמלי מועדונים על תווה, חש גם עתה, "על הד-מזוודות" — שנה אחת בליגה א' והופ, בגיל 27, ללאומית" — הוא מקווה.

ולא נותר, לי ולכם, אלא לאחל לו שיבה נעימה אל הליגה בה החל את הקאריירה שלו ככדורגלן, ושירגיש, "כמו בבית".

יהודה הרשקוביץ במדי אחת מ-"תחנותיו" — הפועל אשדוד

בכוחות עצמו יכול היה לחרוץ גורל-משחקים. בתום העונה היה ל"מלך השערים" של הקבוצה. בליגה א' יכול היה לתת ביי-טוי הולם לכשרון הטמון ברגליו ולהבנות המשחק הטובה שלו. במשך שתי עונות ב-הפועל לוד הספיק לשחק כמעט בכל התפ-קידים, החל בבלם וכלה בחלוץ מרכזי. ו-בכולם הצטיין וגילה כשרון לא מבוטל. ואז, משחלפו שנתיים ובהן, "ניגן כנור ראשון" בהפועל לוד, חש שהגיעה השעה לעזוב. האם משום שלא היה לו טוב בלוד? "לא!" — הוא קובע בפסקנות ומפרט — "אשדוד היתה מעוניינת שאצטרף לשורות-תיה. האתגר לשחק בקבוצה שאך עונה קודם לכן עלתה מליגה ב', וכבר בעונתה הרא-שונה בליגה א' סיימה במקום החמישי, דחף אותי להצטרף לאשדוד".

ובאשדוד חשבו כבר על אליפות וליגה לאומית. רכשו את דוד פחימה, יחיאל לוי ואת הרשקוביץ ובהם תלו תקוות גדולות. אך באה המציאות וטפחה על פניהם, ועל פניו של יהודה. מציאות אחרת, שונה, ש-אינה שייכת לספורט בכלל ולספורט הכ-דורגל בפרט. המציאות העוסקת בעם הי-יהודי היושב בארץ ובמאבקו על חייו.

כך החל הרשקוביץ, לרוע מזלו, את עונתו הראשונה במדי אשדוד ב"רגל שמאל". עוד בטרם נשמעה שריקת הפתיחה לעונת ה-משחקים, פרצה המלחמה. מלחמת יום-ה-כפורים. ראשי הכדורגלנים לא היו נתונים לכדורגל. וכמותם גם יהודה. גם לאחר ש-חלפו שעות החרדה הראשונות, "הלם" ה-מלחמה, לא יכול היה למצוא פנאי לכדור-רגל. עדיין לא ערך היכרות ממשית עם ה-דרך המובילה לאיצטדיון ע"ש י"א חללי מינכן שבאשדוד. בינתיים, התרכזו בנסיעות ארוכות וממושכות מהבית לבסיס, לשרות מילואים, ובחזרה.

בעונה זו, 1973/74, גילה יכולת בינונית. לא עוד אותו יהודה, המוכר ממשחקיו בשו-רות הפועל לוד. לא עוד יהודה דינמי, מנ-היג, תחבולן, "תחתון". בעיטותיו רבות ה-עוצמה מצאו בקושי את דרכן אל מלבן ה-שער. וכמו להשלים תמונה לא כל-כך מוצ-לחת של עונה חלשה, יחסית, נתוספו ל-משקלו קילוגרמים מיותרים. את העונה סיי-מה אשדוד במקום ה-11, והאכזבה מהרכש מצאה לה הדים בבתי-הקפה של אשדוד. אבל יהודה לא נראה מיואש. אדרבא, הבי-טח לתת עונה גדולה בשנה שלאחר-מכן. אמר — ועשה.

בשלב ראשון, "ויתר" על כמה קילוגרמים "טובים" בעזרת אימונים מפרכים. תחת הד-רכתו של משה (ג'רי) חלדי, כדורגלן ה-פועל פ"ת והנבחרת בעבר, שקד על שי-פור כושרו הגופני ועל דיוק בבעיטות ל-שער. לא חלפו משחקים רבים, והמאמן הי-חל להניב את הפירות הרצויים. אט-אט כצא שפה משותפת עם שחקני הרכש ועם הצעירים ששיתף חלדי בקבוצה. הצמד הר-שקוביץ-רווח הטיל מוראו על כל הגנה בליגה א' ועל ה... מאמנים היריבים ש"שב-רו את הראש" וחיפשו אחר דרכים לנטרל אותם. הרשקוביץ כידר, תיכנן ומסר ל"גו-ליס" בכשרון רב — ורווח סיים בכשרון לא מבוטל. יהודה לא שכה גם את מלאכת ההבקעה. הוא כבש צמידים, שלישיות ובי-סחוק נגד דימונה כבש רביעית! גורל

שלושת שחקני-הרכש, יוסף סוריגוב, רוני קלדרון ורוני לוריה, עלו להפועל רמת-גן בסכומים נכבדים. האם יצריקו את ההשקעה?

כולם מאמינים שרק עונה אחת נותרה „בגלות“ ליגה א', לפני מה שמתוכנן להיות „מבצע השחזור“. מהלך העונה הוא שיקבע אם אין אלה אשליות.

מאת חיים פנטילט

הפועל רמת-גן מתגעגעת ל-1964

רוני קלדרון: האם נוקשותה של ליגה א' לא תציא אותו מכליו?

קפטן הקבוצה, שאול חייק, גרפיקאי בן 26, בטוח בהצלחת הפועל רמת-גן. „אין כל סיבה שלא נצליח ובמשימת העליה ל-ליגה הלאומית. אני מקווה כי סוריגוב, קלדרון ולוריה יתרמו מנסיונם העשיר ל-הצלחת הקבוצה“ — אומר חייק.

גם המאמן, בני קינפורט, שתידרך ב-עונה שעברה את הפועל תל-אביב במבצע ההצלחה-מנסירה משוכנע בהצלחת הקבוצה. „נטלתי את שרביט האימון כדי להעלות את הקבוצה ללאומית ויש לי את החומר המתאים לכך“ — אומר קינפורט, ומסביר: „סוריגוב וקלדרון הם שחקני-חווה ואני מקווה כי ידעו להתגבר על יצריהם. זכור לא נכנס לפה סגור“ — ממשיך קינפורט.

„כוכב“ הקבוצה יהושע „שוקי“ דגני-סבסקי אינו מתרגש מ„הכוכבים“ החדשים. „נולדתי וגדלתי בהפועל ר"ג ואוכיח כי אני עדיין משהו בקבוצה. שחקני-הרכש יכולים לתרום הרבה לקבוצה ועבורי מהווה הדבר אתגר גדול“.

כל הויכוחים אינם מעניינים את רוני לוריה, לשעבר בלם נבחרת הנוער שכבר התאקלם בקבוצה, המספר: „החבריה נהדרים, ההנהלה מצויינת ולא חוסכת במאמצים עבור

לרמת-גנים בסכומי-עתק של עשרות אלפי לירות.

רכישת ענק זו, שעוררה התנגדות עזה של מוסדות ההסתדרות ו„הפועל“ — אך אושרה בסופו של דבר — מזכירה לותיקי הקבוצה ואוהדיה את עונות 1963/1964 בהן רכשה הפועל רמת-גן את השוער, יעקב חודורוב, האגדי; המגן הבין-לאומי מרדכי בנבנישתי; והחלוץ שלמה לוי — כולם כדורגלנים בינ-לאומיים מנוסים אשר הצליחו לא רק ל-העפיל לליגה הלאומית אלא אף לזכות ב-צורה מרשימה באליפות הליגה הלאומית.

עתה, עם אישורה של העסקה נותרה רק שאלה אחת: כיצד ישתלבו שחקני הרכש בקבוצה ואיך יעמדו סוריגוב וקלדרון, בעלי המוגזג הסוער, בלחצים הקשים בליגה א' מחוץ הצפון?

„יוזי“ סוריגוב אינו „מבסוט“ מהדימוי שניתן לו. „במשך שלשת השנים האחרונות לא ספגתי אפילו כרטיס צהוב“ — אומר לנו סוריגוב ומוסיף: „הפועל רמת-גן היא קבוצה טובה ואם נצליח או לא — נדע רק לאחר המחזור ה-30. נראה בסיום ה-ליגה“ אומר סוריגוב.

אוהדים רבים יש לה לקבוצת הפועל רמת-גן. אוהדים המבקשים סיבה טובה לתת את כל מה שביכולתם. אוהדים שירוצו בגשם ובשרב אחר יקוריהם, אוהדים שיפתחו אר-נקיהם, אוהדים שיעודדו.

רק תנו להם סיבה.

ובשנים האחרונות — היא, פשוט, לא היתה. שנים של אכזבה, חמש עונות בהן לא הצליחה הפועל רמת-גן להבקיע את הדרך, בחזרה, לכור-מחצבתה, „המקום ה-טבעי“ כדברי האוהדים — הליגה הלאומית. אלא שמהו קרה בקיץ האחרון. רא-שית, הוחלפה ההנהלה: יהודה ירושלמי, אדם עם עבר מצליח הוחזר לניהול מחלקת הכדורגל. ולצידו, צעיר נמרץ העונה לשם אלי אפרתי — המנצח התוסס.

וזו היתה רק ההתחלה. האות.

כי מיד לאחר מכן בא ההמשך. נכון, עדיין יש ויכוחים. — לטוב או לרע — אבל ה-עובדה קיימת: שלושה שחקני רכש — צמד כדורגלני הנבחרת הלאומית השוער יוסף „יוזי“ סוריגוב מבית-ר ירושלים ו-רוני קלדרון מבית-ר תל-אביב ב„תוספת“ של הבלם רוני לוריה מבית-ר ירושלים, עלו

יוזי סורינבוב: "לא ספגתי שום כרטיס צהוב בשלוש השנים האחרונות".

השחקנים והקבוצה. ואילו עבור אלי אפרתי, מנהל הקבוצה, האבא' של השחקנים, אני מוכן לתת הכל" — אומר לוריה המאמין כי המשימה תושג. מעניין כי גל אהוד (אודי) ברגשטיין, בן ה-17, שהועלה מקבוצת הנוער, אינו כועס או מתרגש מהרכישה הגדולה העשויה לחסום את התקדמותו. "ההיפך הוא הנכון" — אומר אודי. "עתה עלי לגלות רמה גבוהה יותר באימונים כדי להשתלב בהרכב וזה טוב".

ואותם דברים אמורים לגבי ותיק ה-שחקנים צבי היימן בן ה-32 אשר מופיע בהפועל רמת-גן מאז 14 שנה והיה שותף לזכייה באליפות בשנת 1964, טוען היימן: "יש לנו הנהלה מצויינת שהעמידה לרשותנו את כל התנאים והכלים. עתה הכל תלוי בשחקנים. אם נמצא שפה משותפת, נצליח!" חד וחלק, דברי צביקה היימן. למרות התקופה הקצרה בתפקידו כבר רכש אלי אפרתי את ליבם של השחקנים והוא מאמין בהם. "השחקנים רוצים להצליח לא פחות מאתנו ולכן הם יתנו את הכל, מה עוד שלגבי כמה שחקנים ההצלחה תלויה בהכנסה כספית ומרשימה" מציין אפרתי.

את שצפוי לקבוצה בעונה הקרובה יודע יותר מכולם, הסדרן הותיק שהיה בעבר גם מנהל הקבוצה, עמנואל ("מנו") אדיב המלווה אותה מאז שנים רבות. "יהיה קשה — אבל נתגבר". במשפט זה מבטא מנו את רחשי ליבם של שחקני מנהלי ואוהדי הקבוצה שנפגעו קשות מהעובדה שבניגוד לשלונה של הפועל רמת-גן — הצליחה קבוצת הפרבר הרמת-גני, מכבי רמת-עמידר, לעלות לליגה הלאומית ולהצטרף ליריבה הכח.

אוהדי הפועל רמת-גן מברכים אחד את השני לקראת השנה החדשה: "לשנה הבאה בלאומית".

האם יחזור תקדים 1964 ?

ספורט בכר את שגיב

בתים, רחוב בלפור 30 * טלפון 863110

גליונות "פנדל" חדשים וקודמים למכירה, כולל הפוסטרים הדרכה ויעוץ מקצועי על ידי המאמנים:

אברון שגיב
(כדורסל)

שרות אדיב

אברהם בכר
(כדורגל)

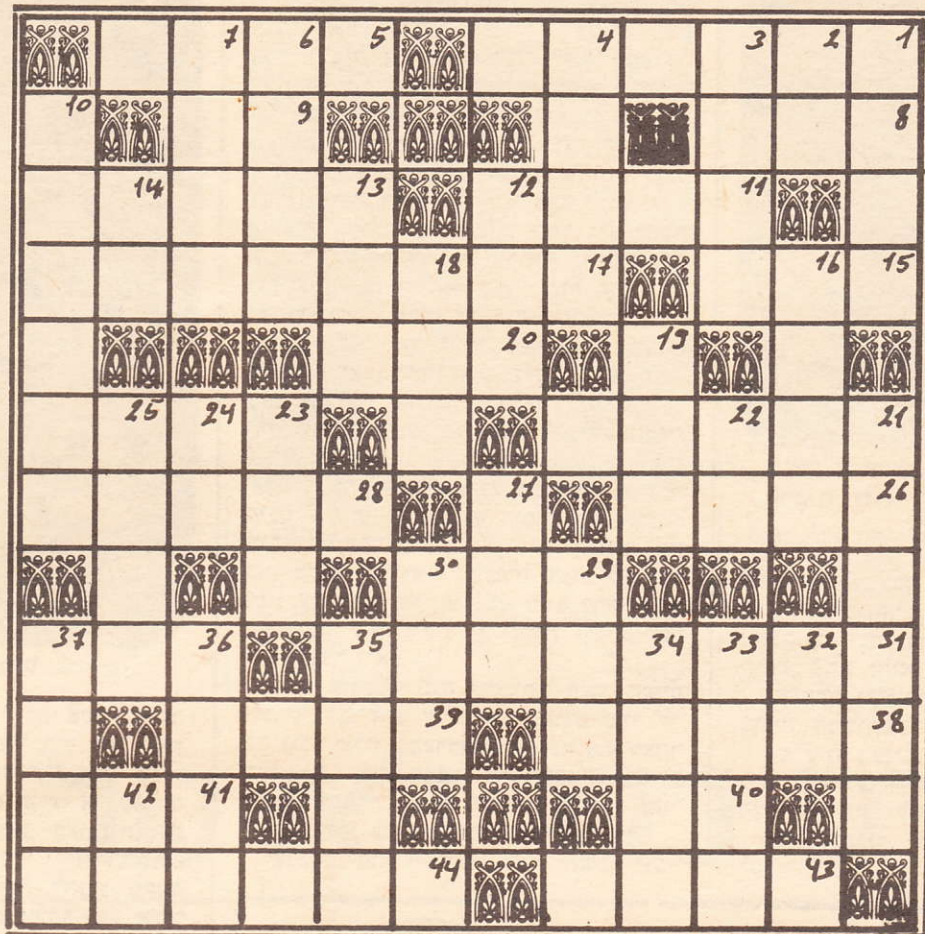
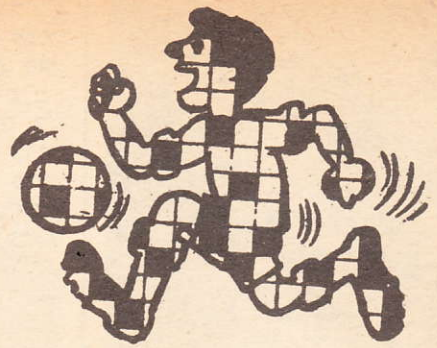
- ◆ נעלי התעמלות וכדורגל
- ◆ (תוצרת חוץ ותוצרת הארץ)
- ◆ הספקה ישירה לקונה
- ◆ הנחה לקוראי "פנדל"

- ◆ ציוד והלבשת ספורט
- ◆ מחנאות
- ◆ דייג וצלילה
- ◆ ציוד מושלם לטניס

שולחנות פינג-פונג וביליארד הובלה חינם לבית הקונה

המציג תלוש זה זוכה להנחה !

תשבץ מפורט

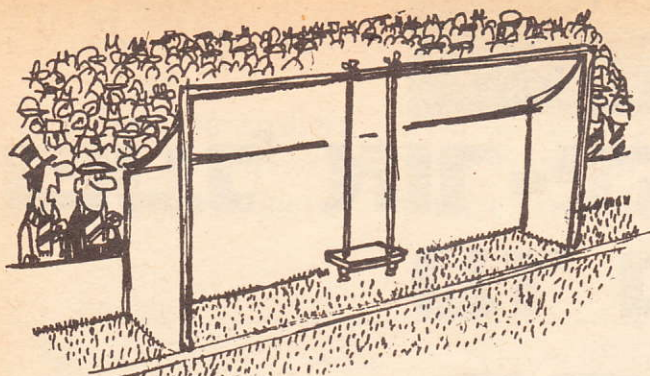
מאונך:

מאת: מוטי פחימה.

(1) מארכת המשחקים על הגביע העולמי ב-1938; (2) שמו הפרטי של הכדורסלן אלסינדרו; (3) שוער הפועל פ"ת; (4) מגינה של נבחרת הולנד; (6) רצו אחרי...; (7) נחמד, סימפאטי; (10) קשרה המצטיין של נבחרת איטליה; (12) כי דורגלן נבחרת סקוטלנד; (13) כדורסלן צעיר בשורות מכבי ת"א (כתיב חסר); (14) שמו הפרטי של כדורגלן ליברפול, קנדי; (16) שוער הנבחרת הברזיליאנית; (18) מייסד הדת הנוצרית; (19) השחקן האמריקני שנפסל באולימפיאדת מינכן בשל שימוש בסמים (ש"פ); (21) כדורגלן נבחרת בריה"מ בעבר; (22) אות באלף-בית; (23) קפטן איקס בעבר (ש"פ); (24) כדורגלן אברטון; (25) שותף לשיא העולמי בריצת 100 מטר; (27) מלך שערי הגביע העולמי בגרמניה; (29) כדורגלן מנצ'סטר יונייטד בעבר; (30) המקום בו הכניעה נבחרת הנוער של ישראל את זו של בריה"מ; (32) 110 (גימטריה); (33) כי דורגלן בהפועל בני-נצרת; (34) לוחם קראטה ושחקן קולנוע מפורסם שנפטר (ש"פ); (35) שחקן. כדורמים מצטיין; (36) כדורגלן בלגי בשורות מכבי ר"ג (ש"פ); (37) כדורגלן מכבי ת"א והנבחרת (ש"פ); (42) הפה שלי.

מאונך:

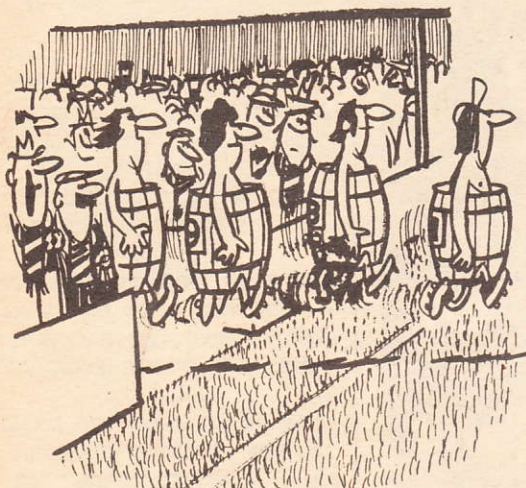
(1) כדורגלן הפועל פ"ת; (5) כדורגלן ישראלי המשחק בשווייץ, בעבר כדורגלן שמשון; (8) חלוץ הפועל אשדוד; (9) חלוצה המרכזי של הפועל פ"ת (ש"פ); (11) מלך שערי הגביע העולמי ב-1966; (13) כדורגלן רכש במכבי חיפה; (15) אחים — כדורגלנים בנס-ציונה; (17) כדורסלן הנבחרת; (20) חלוץ בית"ר ירושלים; (21) שוערה של נבחרת יוגוסלביה; (23) כדורגלן הפועל כפר-סבא; (26) חלוצה גבה-הקומה של ליברפול; (28) "נער הזהב" של הכדורגל האיטלקי; (29) מאמנה של באיירן-מינכן לשעבר; (31) ה"קיסר" הגרמני; (36) כדורסלן זימנטל-מילאנו; (38) תפקידו של 31 מאונך; (39) קפטן נבחרת הכדורגל בעבר (ש"פ); (40) אלה, באנגלית; (41) אחת הקבור צות בליגה הלאומית; (43) קבוצת צמרת אנגלית שהידרדרה לליגה השנייה; (44) כדורסלן אמריקני ששיחק בעבר בשורות הפועל י"ם. (שם מלא).

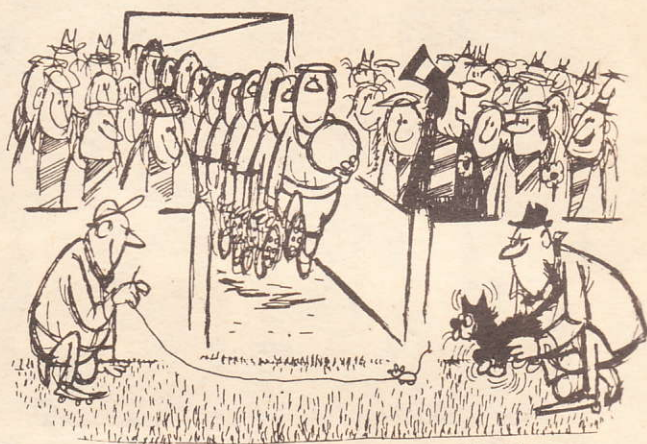
ההגנה שלנו חזקה מאוד ולשוער משעמם...

אני לא רושם אותך בגלל הדיבורים שלך אלא בגלל המחשבות שלך...

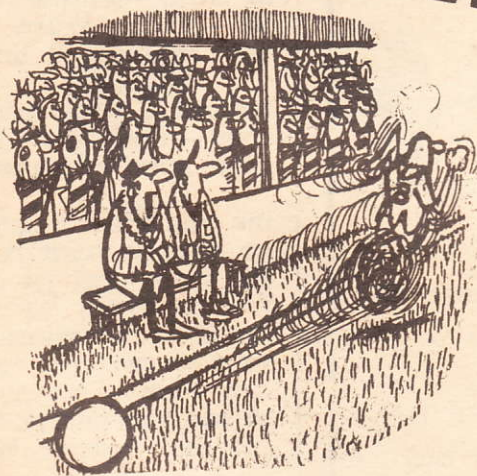

מה לעשות? מהמכבסה לא שלחו את התלבושות...

הם מאמינים באמונות תפלות וכידוע — חתול שחור מביא מזל ביש...

"פנדל" צוחק

איז ספק — מהירות יש לו! רק הראיה שלו קצת חלשה...

לאז שהוא ראה את הנערה הרוסיה הזו מתעמלת על הקורה הוא כזה!

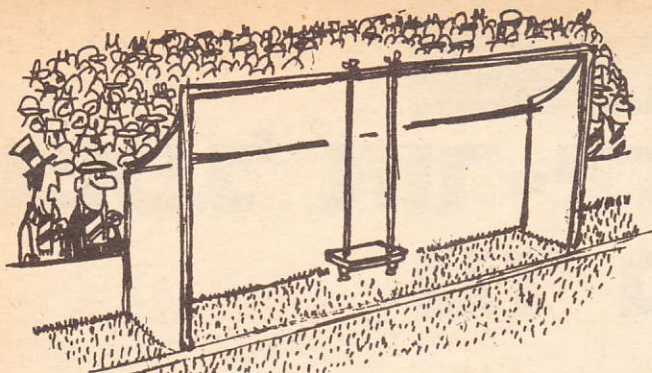
ספורטאי צמרת

איבונה קאטי (ג'וליאנה)

הליגה האנגלית בפעולה

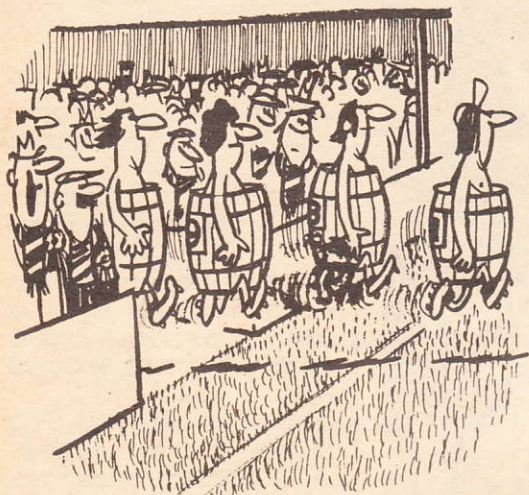
קוין ביטי (אוקספורד)
נגד ג'ון טאנק (ליברפול)

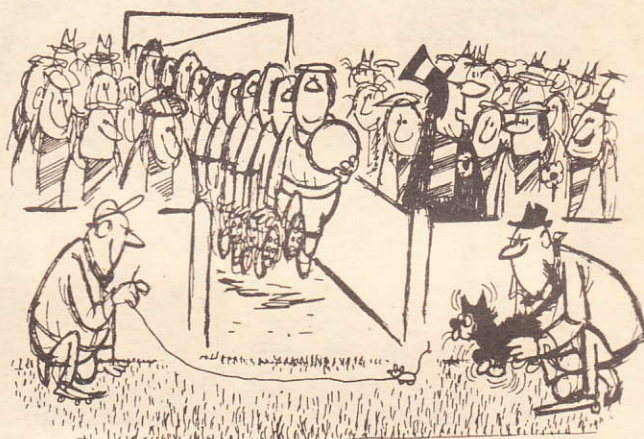
ההגנה שלנו חזקה מאוד ולשוער משעמם...

אני לא רושם אותך בגלל הדיבורים שלך אלא בגלל המחשבות שלך...

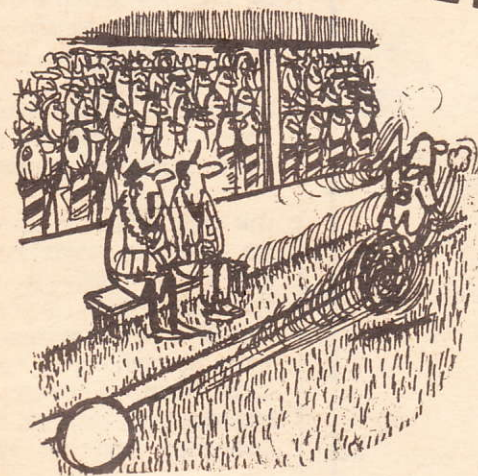

מה לעשות? מהמכבסה לא שלחו את התלבושות...

הם מאמינים באמונות תפלות וכידוע — חתול שחור מביא מזל ביש...

"פנדל" צוחק

אין ספק — מהירות יש לו! רק הראיה שלו קצת חלשה...

מאז שהוא ראה את הנערה הרוסיה הזו מתעמלת על הקורת הוא כזה!

כלי תנאים מינימאליים, במועדון שקר בו בחורף, במגרש
מלא בורות, מקדמת הפועל אור-יהודה את העונה החדשה.
במשך מספר שנים עמדה אור-יהודה על "סף" העליה
— אך כשלה.

הפועל אור-יהודה: עד מתי ליגה ב'?

הפועל אור-יהודה: קבוצת הצמרת מליגה ב' המיוחלת לעלייתה. האם יהיו תוצאות בסוף העונה?

להפועל אור-יהודה "גשבר" מליגה ב'.
הנה, בעונה ושעברה, כמו במקרים קודמים,
היתה הקבוצה קרובה לעליה — אבל מכבי
מתעמידר היא שזכתה לבסוף בכרטיס,
לאחר שהקדימה בתום מאבק משולש ומרתק
את הפועל אור-יהודה והפועל "עליה" בפר-
טבא.

וכך נותרה הפועל אור-יהודה לעונה נוס-
פת בליגה ב'. האמנם העונה האחרונה? —
קהל האוהדים הרב, המגיע לפעמים ל-3000
(1), מייחל לכך. השאלה היא רק: כיצד מתכו-
נים.

מסתבר כי לא הכל ופזיר. ישראל עגיב,
(24), אחד המבקיעים העיקריים, טוען כי
משהו לא בסדר בניהול הקבוצה. יש לו
קובלנות רבות. "אני לא סבור שמטפלים
בנו ביאות" הנה, אשתקד, כאשר הגענו ל-
מקום השני בטבלה, שיחקתי במשך עונה
תמימה עם מים ובכרכי. במשך שלוש שנים
אני מקבל זריקות בהתמדה. במקום כל ה-
ריקות — יכלו להעביירני ניתוח ואז הייתי
כול לתת את המכסיומים".

"אבל מה? — בכל פעם אומרים לי: גש,
קבל זריקה והבא קבלה. נו, בשאני לוקח
את הקבלה, נאמד בסכום של 80 לירות —
מתכנסים לשיבות ארוכות כדי להחליט אם
לשלם לי. אנשי ההנהלה נחמדים — אך
לא כל-כך מבינים את צרכיו של שחקן
כדורגל..."

ישראל עגיב, שחזר משמשון — בשורותיה
מופיע עמוס נעמן איש אור-יהודה — מתל-
ן. גם ליתר השחקנים יש טענות שונות.
המגרש, למשל.

מתברר, לדבריהם, כי המגרש פשוט אינו
מתאים כדי לפתח כדורגל של ממש. אין
תנאים לשחקנים. אין דשא; המגרש מלא
בורות; הגדר פרוצה; המועדון בנוי מעץ
ובחורף קר מאד; השירותים גרועים. "מבטי-
חים לנו כבר עשר שנים לתקן ועד עכשיו
לא ראינו קיום הבטחות" — מסביר עגיב.
אולם השחקנים משקיעים את הנשמה. הם
"שרופים" להפועל אור-יהודה ובכל פעם,
מקווים מחדש.

האם תוגשם התקווה? האם תעלה, סוף-
סוף, הפועל אור-יהודה לליגה א'?

3000 אוהדים, בחלקם תורמי כספים, חול-
מים על הרגע הגדול. להתראות בסוף ה-
עונה...

"ספורט אילת"

חנות לצידוד ספורט

רחוב רמב"ם 45 גבעתיים

- ☆ ציוד ספורט
- ☆ מחנאות
- ☆ דייג וצלילה
- ☆ בגדי ים, "ספידו" ואחרים
- ☆ מבחר גדול של תלבושות ספורטיביות
- ☆ פינת הג'ינס
- ☆ נעלי התעמלות תוצרת חוץ
- ☆ "לגו" ומשחקים

דוקא כשעמדה על סף פירוק הצליחה הפועל גדרה להתגבר ולהגשים חלום ישן: לחזור לליגה ב' ממנה נשרה לפני 14 שנה.

במשחק המכריע פיגרה בשיעור 2:0 מול מכבי גבירול — אך ידעה להתגבר, להחזיר ב"חמישייה" ולנצח 2:5! ואז התעלף יהושע גלברט שלקה בהתקף-לב.

עומדים מימין לשמאל: דוד שמוקרה, יומה שגב — מזכיר מועצת הפועלים, דהרי נחום — קפטן, ארזואן גרשון, קריטי שמשון, דמתי רחמים, חומרי ז'קי, עזריה לופו, אהרונ רפאל, יהושע גלברט — מזכיר הפועל, צבי בסון עוזר מזכיר. יושבים מימין לשמאל: דואק אברהם, מידאני מאיר, יצחק סעידי, קריטי שלמה, גבי נתן. שוכבים (שוערים) מימין: הרצל משה, סימון דוד.

14 שנה עשתה הפועל גדרה מאמצים להעפיל לליגה ב'. לא פעם היתה קרובה לכך — אבל תמיד כשלה בסיום. העונה הצליחה סוף-סוף, לזכות כאלופות ליגה ב' (מחוז המרכז) ולהעפיל לליגה ב'.

קבוצת הפועל גדרה נוסדה בשנת 1954. בעונת 1960/61 שיחקה בליגה ב' — אבל כוחה לא עמד לה ובסיום העונה ירדה לליגה ג' ומאז, כאמור, שאפה לשוב לליגה ב'. מעניין כי החלום התגשם דווקא בשנה בה עמדה הקבוצה בפני חיסול בגלל בעיות תקציביות. משום עובדה זו נאלצה הקבוצה לשחק ללא מאמן כאשר עזריה לופו, הותיק, ונחום דהרי, הקפטן, ממלאים את מקום המאמן וקובעים את הרכב הקבוצה. הצמצומים בתקציב אילצו את הקבוצה לפטר את המאמן ולהסתפק בצידוד מינימאלי.

כנראה, דווקא הבעיות הקשות שניצבו בפני השחקנים הן שגיישו את הקבוצה וחתירו בהם רוח חברתית ורגש של אחריות יותר מהמקובל — אומר יהושע גלברט, מזכיר הפועל גדרה והרוח החיה בהנהלת הקבוצה וה"אבא" של השחקנים. הוא תמיד ידע למצוא תשובה נאותה לבעיות של השחקנים ובדאגה ובחמימות דאג לצרכים האישיים והקבוצתיים שתרמו לא מעט להצלחת המוראל בקבוצה.

אך כמה דואג גלברט לקבוצה ולשחקנים יעיד הסיפור הבא: בסיום העונה אירחה הפועל גדרה את מכבי גבירול למשחק הקובע

הפועל גדרה-לליגה ב'

דב' ספורט

המרכז לצידוד ספורט והלבשה

בהנהלת ירון עוז (שחקן מכבי תל-אביב) ובנצי גיל, ברחוב אבן-גבירול 84, מציע לקוראי "פנדל", הנחה של 10% על קניותיהם וכן תמונה צבעונית של ירון ובחתימתו.

תמצא אצלנו:

- ★ מבחר גדול של תלבושות ספורטיביות
 - ★ ציוד ספורט ומחנאות
 - ★ ג'ינס
 - ★ בגדי ים, "ספידו", מזרונים ים וסירות
 - ★ ועוד ועוד ...
- שרות אדיב.

לאליפות. במחצית הובילה גבירול בשיעור 4:2 והמצב היה גרוע. אך כדורגלני הפועל גדרה לא נפלו ברוחם, נחום דהרי, דודו דרור, רחמים דמתי וחבריהם נטלו את ה"עניינים" לידיהם. הצליחו להשוות ואף לזכות בסיום בנצחון גדול — 2:5. בעוד השחקנים ואוהדיהם מניפים כרזים ויוצאים בריקודי שמחה התמוטט גלברט ונלקח לבית החולים שם נקבע כי לקה בהתקף לב.

כיום, לאחר שהחלים וחזר לביתו, שוב מתהלך גלברט בגדרה זקוף ומרוצה. "אני חושב כי הצלחנו בזכות המסירות הרבה של השחקנים שעשו את המקסימום במגרש, וכן העזרה שקבלנו, מיומה שגב, מזכיר מועצת הפועלים בגדרה ואני תקווה כי נשתלב היטב בליגה ב' ונחזיק מעמד".

קביעת הפועל גדרה שיחקה העונה 26 משחקים בליגה וצברה 43 נקודות. מאזן ה"ספרים" שלה היה 28:87 לזכות. "העיקר שהגשמו את חלום העליה לליגה ב' — אומרים השחקנים.

בכתבה שלפני פתיחת ה"חלק הספורטיבי" של ספרו "בין שני קווים לבנים" שנכתב במיוחד עבור "פנרל", מספר גדול אתלטי ישראל בכל הזמנים, דוד טבק, על חבלי הקטנות בבית-הספר במקוה-ישראל.
איך נמלטתי מקופת-החולים, "זמנהוף" כרבע שעה לפני ניתוח השקדים... בשנה הראשונה להיותי עצמאי בבית-הספר החקלאי הוסיף, "הילד החלוש" 12 ק"ג למשקלו וכ-8 ס"מ גובה.

מאת דוד טבק

"אליל" מאורש במקווה-ישראל

בתחרות בין-ארצית. נצחון "כאילו בהליכה", ב-1947. דוד טבק לפני קובלנץ ז"ל ודב זעירא.

גם משך השנתיים הללו כתלמיד במקוה-ישראל לא עסקתי בספורט.

התקבלתי כתלמיד למוסד בשנת 1942, בגיל 15, כילד צנום, הסובל מתת-משקל בגובה בינוני — או, ליתר דיוק: נמוך לעומת שאר הילדים בני-גילי.

פזיות — הייתי הקטן והחלש ובכיתי שמנתה 40 תלמידים, בנים ובנות אשר רובם היו בני מושבים וקבוצים ותיקים הרגילים לעבודה חקלאית-פזית אשר היוותה את הגורם להתפתחותם המהירה מעל ומעבר לגילם — ובאמת לידם נראיתי כ"צוציק" — אך זריו בשד!

מספר ימים לפני כניסתי לבית-הספר בתחילת שנת הלימודים במוסד חליתי בשפעת עם חום גבוה והרופא אסר עלי לצאת מפתח הבית. כל שכן, לנסוע ולשהות מחוץ לביתי מפחד סיבוכים העלולים להתגרם כתוצאה מן השפעת. אך אני, עמדת על דעתי ולא רציתי לותר על החוויה של היום הראשון וכך הגעתי עם חבילתי הקטנה לפתיחת שנת הלימודים הראשונה, כאשר בדרכי מהשער הראשי לתוך המוסד — אני פוגש בראשון חברי לכתה, "בנער" — "ויבלה" אשר אני מגיע בקושי עד לכתפיו — בן כפר-תבור בשם מ. עטיה אשר לימים הפכנו לחברים בלב ונפש. (עם סיום הלימודים נותק בינינו הקשר).

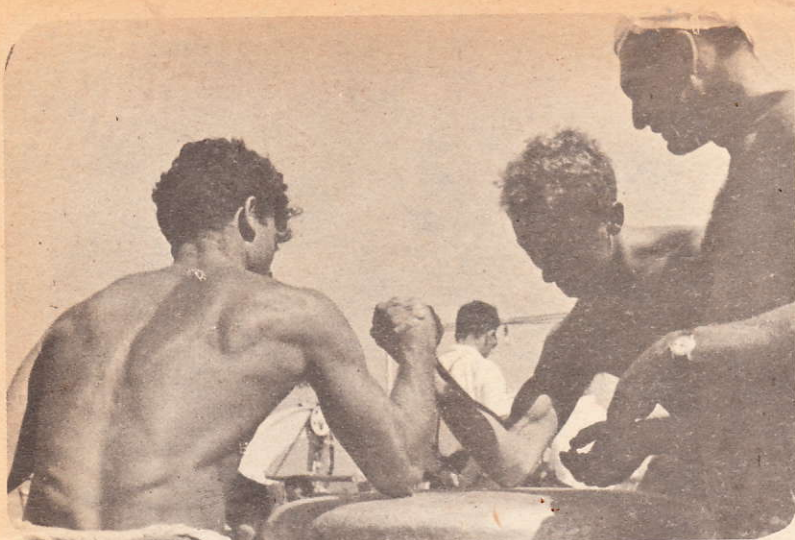
אגב, זאת לא הפעם הראשונה שאני, "מתחרבן" לפני מאורע חשוב שרציתי מאד להשתתף בו — משך כל תקופת לימודי בבית-הספר היסודי לא הצלחתי לצאת לטיול כתתי בגלל דלקות אוזניים, וגרון. בתקופה זו אני זוכר את עצמי תמיד קשור עם "קומפרסים" של צמר-גפן ושמן חם להקלת היר כאבים, עומד בחדרי ליד החלון הפונה החוצה ומסתכל ובחברי המשחקים בחוץ ונפשי יוצאת מקנאה וזאת בימי הקייץ. תארו לכם את מצבי עם בוא החורף, כאשר כל רוח קלה היתה גורמת לי לחלות בשפעת, להזהר לא יכולתי והמשכתי לרוץ, להזיע ולשתות מים קרים ולאכול קרח (שסתבגו ממחלק הקרח).

וכך, חלפו השנים, בין שפעת אחת לשניה ואשר כל אחת מהן משאירה בי רישומה ומותירה אותי לבסוף צנום וחיוור כסיד, ללא צבע, עושה על כל רואי רושם של ילד חולני, לפחות כסובל מחוסר דם או מחלת לב, — מה שלא היה נכון. כי למרות הכל, כאשר הצלחתי להשתחרר

מהתחבשות השונות ומחלות השפעת, פרצתי החוצה — כנמר מסוגר — והשתדלתי לנצל כל רגע למשחקי השתת-ללות מבוקר עד לילה.

וגם כאן במקוה-ישראל. כבר באותו לילה ראשון, למרות מחלתי, בין עשרים חברי לחדר, מאושר ועליו ללא גבול השתפרה הרגשתי ונשכחו מכאובי הגרון, האוזניים ושאר מחושי חלפו כלא היו. כנראה, שהרגשה נפשית טובה היא התריפה המתאימה ביותר למחלות פזיות שונות (נפש בריאה בגוף בריא — ולהיפך).

השמש שקעה. אחרון ההורים שליוו ילדיהם-יקיריהם כבר נסעו — סימתי את כל הסידורים בחדרי — ארון הבגדים והמיטה. נשמע צלצול הפעמון הקורא לארוחת ערב — כל כתה בחדר אוכל משלה — ארוחת ערב ראשונה

בסוף הכתה הראשונה במקוה-ישראל אגר לעצמו דוד טבק כמויות של כח אשר היו חסרות לו אז. כשנסע עם המשלחת לתחרויות ספורט הפועלים בליאז' בלגיה, ערך טבק — על האניה — מבחן „הורדת ידיים” עם כדורסלן אותם ימים אליהו עמיאל (נימין) כאשר המארגן חיים תמיר, צופה ב„קרב”.

„הפלא ממקוה-ישראל” באליפות 1946. דוד טבק (2) מנצח במיאוז 100 המטרים כשאחריו מגיע יהודי גבאי — ראשון משמאל התמונה.

ואילך, לא חליתי בשום מחלה ממחלות הילדות שמען סבלתי עד עצם היום הזה.

לאחר שנת למודים ראשונה זקפתי לזכותי 12 ק”ג נוספים במשקל וכי”ס 8”מ גובה, גם בשנה שניה, המשכתי להתפתחותי הפיזית והוספתי עוד 10 ק”ג בתוספת 6 ס”מ גובה.

השתייתי לגמרי ובסוף אותה שנה, נחשבתי לאחד התלמידי החזקים בכיתתי — פרט שהוא חשוב מאוד בגילי ה-17 התבגרות ובפרט, במוסד חינוכי, הדבר השפיע על בטחוני העצמי ושינה התנהגותי הכללית (זו היתה, כמובן הרגשתי). בסוף אותה שנה ניכלתי בין שלושת הנערים החזקים בכיתתנו „בהורדה ביד” ששימשה בוחן לכחי הפיסי. מבחינה חברתית, הייתי מקובל כבחור עליו בעל חוש הומור.

בנוסף לכך, הייתי שייך לאותה קבוצה „נבחרת” של רפתנים אשר זהו שטח התמחותם המעשי, לא כל אחד זכה להכלל בין חברי משפחה זו אשר לה זכויות מיוחדות בגלל תנאי עבודתם הקשים. גם הקשרים החברתיים בתוך „משפחה” זו שונים היו מאשר בענפים אחרים בגלל אותן הסיבות המיוחדות לענף. וגם „הרומנים” המפורסמים ביותר התחילו וברפת ולא מעטים סיימו רומן זה מתחת לחופה בהמשך ה-שנים.

השומר העירני והפעם אין לי בעיות התאוששות משינה. אני ער לחלוטין יוצא החוצה אל הלילה הקריר יחד עם חברי אשר אינם מפסיקים להתפעל ממבצעי אתמול. נכנסים אל הרפת לחליבת הבוקר.

מחוז לבית בין ארבעים נערים נוספים, ולשמחתי אין גבול. לראשונה אני חש בתחושת רעב והכמויות שאני „טורף” אינן משביות אותי.

עד היום אינני יודע להיכן דחתי כמויות אלו כי מעי היו ודאי מנוונים מחוסר הרגלי אכילה רצינית — פרט לדייסות שונות שאותן דחסו אל קירבי בבית. לו היו הורי עומדים ומסתכלים עלי מהצד, בודאי לא היו מאמינים למראה עיניהם — הכבש הצמחוני הפך בין יום לזאב טורף.

גם עתה, בשומעי פעמון מצלצל, חש אני בפי את אותו טעם מתוק של אותה ארוחה ובחברה נפלאה זו. (אינני יודע כיצד חשו אחרים מחברי לארוחה...).

סיימתי „הוללה” מבלי שמישהו מאיץ בי או מבקשני לאכול. השולחנות נראו כלאחר-ידי. רק הכלים היו מונחים בערבוביה ללא סדר, אך לא יכולתי למצא אפילו פרוסת לחם לרפואה.

נכנסתי לחדרי המשותף. התפשטתי והתכוננתי לשינה. אך קשה היה להרדם. כולם היו אחוזי התרגשות אשר עוררה אותנו למעשי קונדס שונים ביניהם זריקת כרים וחפצים שונים, אחד על השני. מכל פנה נשמעו צעקות ולפעמים, גם קול בכי של מי „שחטף” משהו בפרצוף, כיבוי אורות.

לאט-לאט התעייפנו והנחירות התחילו להשמע מן הוריים להרדם. בנוסף נשמעו גם קולות מיוחדים שבתחילה לא הבינותי פשרם — אך במהרה ידעתי שאלו הם קולות של זוללי הממתקים בגניבה — על מנת לא לכבד שאר ה-חברה — פתיחת ציירות וכסף, מצופה וכו'. קולות אשר ליוו אותנו מספר שנים.

אני הייתי בין המאחרים להרדם. אף אחד מחברי לחדר לא ידע שבעבורי זהו לילי הראשון מחוץ לבית! צלצול הפעמון בשמע — לקום!!

רצים להתרחץ לאכול ארוחת-בוקר ומהר „לסידור עבו-דה” שהוא מגרש גדול בו מתאספים כל העובדים — מקום ריכוז. משם מתפזרים — כל אחד למקום עבודתו, הומני או הקבוע. אנו, „האליפים” (תלמידי כתה א’), שימשנו כפקקים בענפים השונים (שלושת חודשים ראשונים) כדי שניכנס, לאט, לענפים.

סודרתי לעבודה בחריש, (כעוזר למומחה המבוגר) ל-מרות שבקושי הצלחתי להחזיק במחרשה הנמשכת על-ידי זוג פרידות. לשמחתי לא היה קץ וגם הגשם השוטף שירד עלינו בשדה לא העיב על שמחתי. הסתתרנו מתחת לזוג הפרידות וכעבור מחצית השעה, היינו רטובים עד לשד עצמותינו.

בחוריי לחדרי חיקתה לי אמי אשר באה לבקרני ובפיה פקודה „בשם אבי”, להוציאני מהמוסד. כפי הנראה בלילה הרגישו רגש אשמה, משום מה על כי התפתו להוציאני מהבית. חשבו שמא אסבול ולא אחזיק מעמד (איך הורים אינם מכירים את ילדיהם?) — אך בראותה אותי נכנס לחדר כולי רטוב ונוטף מים, מכף רגל ועד ראש, ולשמחתי אין קץ — „חולה” בלי „קומפרסים” — לא האמינה למראה עיניה ומשמע אוזניה, כאשר אני מטית בפניה דברים קשים על החלטתם זו להוציאני מגן-עדן זה, אך רק לאחר שאבי הגיע למחרת — במטרה להוכיח במו עיניו ב„פלא” — שוכ-נעו שניהם שאני דובר אמת, אך הבטחה אחת הוציאו ממני: שבעד שבועיים, כאשר יגיע תורי לנתוח שקדים ופוליפים, בקופת-חולים „זמנהוף” בתל-אביב, אסכים לנתוח!

יום הנתוח הגיע. קיבלתי חופשה לשבועיים ימים מהג-הלת ביה”ס. וכך, ביושבי עם אמי במסדרון קופ”ח כאשר הסננות שלפני נכנס ולפני עוד כרבע שעה, עשיתי לי הסבון נפש קצר: עדיין לא הספקתי „להתחמם” במוסד וכבר להפסיק תקופה כה ארוכה? ומי יודע באם יתנו לי לחזור אחרי הנתוח? — כל העסק לא כדאי ומסוכן, בפרט בשאני סוגרם בריא בלי שעול, כאבי אוזניים, או גרון. מה לי ולהטלת הרופאים? וברגע שאמי נכנסה למשרד לברר מספר פרטים לקחתי רגלי ותוך שעה — אני בחדרי במקוה-ישראל. למורי וחברי המתפללים לראותני, אני מספר על החיית הנתוח למועד מאוחר יותר.

כל נסיון נוסף להוציאני מכאן עלה בתוהו, מאותו יום

כך יעשה למנצחת. רוח ספורטיבית גילו „הסגניות“ בתחרויות אליפות העולם בסקי, שהתקיימה בגריני-דוולד-שווייץ המערב גרמנית רוזי מיטרמאייר (מקום שני — נראית מימין) והשווייצית מריה תרזה גאדיג שלישיית בדירוג — (נראית משמאל). הן הניפו את המנצחת המאושרת ואלופת העולם אן-מרי פרול-מוסר.

בודד עם מגלשיו באויר. פרנץ קלאמר, האלוף האוס-טרי, בעת אליפות העולם בסקי שהיתה בשווייץ. בקיץ חם-נעים להזכר בסקי — כאשר אגלי הזיעה נוטפים.

בחצלה על פני עולם הספורט

שייע פיגנבויס בבת-ים !

פוסטר מזכרת משערו של שייע פיגנבויס נגד סטוק סיטי ושוערה המהולל, גורדון בנקס, תקבל בחנותו של שייע פיגנבויס בבת-ים ובחתימת ידו, עם קנייתך בה.

החנות „ספורט פיגנבויס“ בפסג' מגדל: חום בבת-ים, מציעה לקוראי „פנדל“ הנחה נוספת של 10% תוכל לקנות אצלנו:

שייע ושמעון פיגנבויס
שד' העצמאות 67, בת-ים
(פסג' מגדל נחום)

פ.ל. 87 76 77

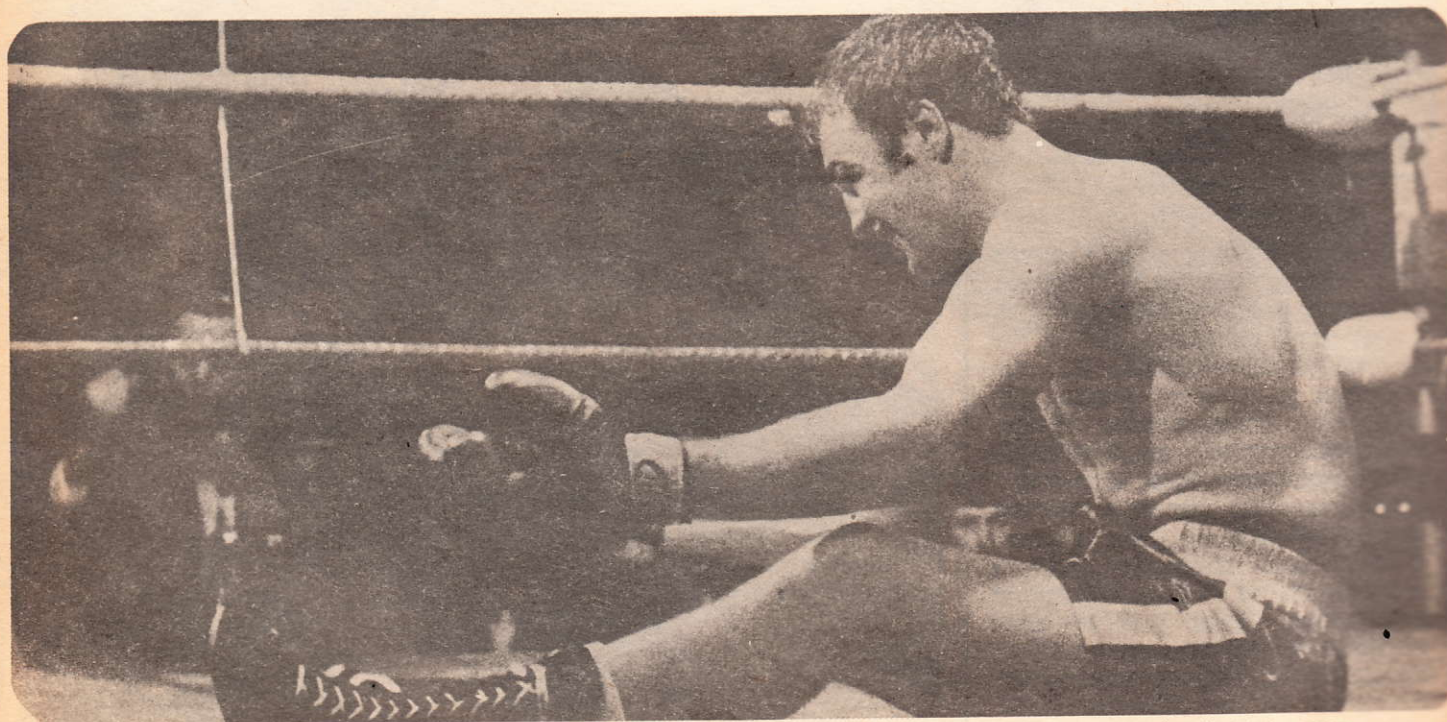
- צרכי ספורט
- ציוד דיג וים
- שמשיות, סירות
- הלבשה ספורטיבית
- תחנות ספורטוטו.
- שירות אדיב

ריווי (המאמן הלאומי) אנדי קלוי (טוטנהאם), פיטר ברנס מנצ'סטר סיטי, מאמן הכושר קו ברטון ומאריק ניירטינגל (בורנמות). כורעים מימין: אלזן קורבישלי (ווסטהאם) ג'ון ספראו (צ'לסי), קיית ברטצ'ין (איפ' סוויץ'), ריק וילקוס (לסטר סיטי), יאן סמית (טוטנהאם). האם יצדיקו את התקוות — על כר הדשא?

הם לא אלופי שחיה. הם כוכבי העתיד של נבחרת אנגליה בכדורגל, הנופשים להנאתם — בין אימון מר פרך אחד למשנהו — תוך טבילה בבריכה. הלבוש הר יחיד הוא המאמן הלאומי של אנגליה דון ריווי. כוכבי העתיד, מהם כבר מפגינים יכולתם בליגה הראשונה, עומדים בשורה מימין: טומי לנגליי צ'לסי, בריאן רוב-סון (ווסט ברומוויץ'), סטיב סמית (בירמינגהאם) דון

קצת קשה לקבל את העובדה שהוכרעת בנוק-אאוט. זה מה שקורה גם לדאן מקלינדרון, האלוף האנגלי, ה' בוהה סביבו ו"אינו מבין" כיצד נשלח לקרשים...

אגדה ושמה - ברוס לי

(1940 - 1973)

כתבה שניה בסידרה

בעריכת מוטי כחימה

ברוס לי לא העלה מעולם בחוג ידידיו, או בראיונות שהעניק לעיתונאים, כי הוא גוי שא בדמו מורשת גרמנית מאימו. ושכן ב" עורקי אימון יולדתו זורמת תערוכת של דם סיני עם גרמני...

בעודו צעיר לימים נטש את בני משפחתו — הוריו וארבעת אחיו, שבהונג-קונג, בדרכו לארץ האפשרויות הכלתיות מוגבלות — ארה"ב. באין קרובים או ידידים לפנות אליהם, דאג בעצמו לכלכלתו ולצרכיו. גם אז לא פנית בבקשה לעזרה כספית מהורי. עסקתי בעבור דות, מכל הבא ליד, וכמו כל הילדים הי סיניים שזה עתה הגיעו לחוף באניה, קיי בלתי מיד ג'וב כמדריך כלים במסעדה קטנה שעמדה לה בקרן הרחוב.

אחר חודשים של עבודה בלילות במטבח מסעדות, החליט ברוס ללמד כל דיכפין את רזי הקונג-פו. "למעשה, גם העיון הקונג-פו לא הלהיב את דמיוני בתחילה, אך כל אחד יסכים אתי, כמובן, שהוא עדיף על הדחת כלים!"

תוך פרק זמן קצר התקבצו סביבו צעירים שוחרי ספורט ושיקשו ללמוד את תורת הלחימה. בין תלמידיו הרבים, היתה גם נערה חגיגית, לינדה, שהיתה כבר בהופעותיה הראשונות נושא לחיזוריו של ברוס וברבות

בגליון זה, מובאת כתבה שניה בסידרה המגוי ללת את סיפור הצלחתו של גדול לוחמי הקראטה, ברוס לי.

סידרת כתבות זו באה למקד את הזרקורים על צידיו האפלים, אלה שמאחורי הקלעים, ובהן נשפוך מעט-אור על ברוס לי — האדם, לוחם הקראטה וכוכב הקולנוע עתיר ההצלחות וההישגים. כמו-כן יוצגו שיטות אימוניו, "תפריטי" התרגילים שכללו. יובאו גם דעות של אנשי קולנוע ומומחי קראטה שעבדו במחיצתו והכירוהו מקרוב.

ברוס לי בצעירותו, בסרט שהופק ב" הונג-קונג.

הימים הפכה לאשתו ואם לילדיו. והיא נזכרת — "ברוס משך אותי מיד ביום הי ראשון. היה לו הכשרון לכסף ממש את הסובבים אותו. היה בו משהו מיוחד שבזכותו ידע למקד סביבו את הזרקורים. משהו שכאילו הבטיח לך שבמחיצתו לא תוכל להשתעמם. היה הרבה מה ללמוד ממנו. ב" קאמפוס, סבבו אותו סטודנטים רבים, נהגים בחברתו."

תחומי הספורט בהם התעניין היו מעטים. איגרוף וקראטה היו אהבתו הספורטיבית

"אם ברצונך לשפר את בעיטתך — בעט!" — כזה היה ברוס לי. פשוט, ברור, תכליתי.

היחידה. להם הקדיש את מרבית זמנו. את מוחמד עלי העריץ וצפה כמעט בכל קרבות האיגרוף בהם נטל חלק. ברוס ראה במוחמד עלי את גדול המתאגפים בעולם במשקל-כבד, בכל הזמנים. ברוס נהג לחזות שוב ושוב בסרטים המתארים את מאבקיו של עלי, עד שלעיתים קרובות הכיר, על-פה, כל תנועה ותנועה במהלך קרבותיו.

עד כמה לא התעניין ולא התמצא בשטחים אחרים של הספורט, תעיד העובדה שעל הכדורסלן הענק קאריס-עבדול-ג'עבר (לו אלסינדר דאן), הנחשב לאחד מגדולי הי כדורסלנים המקצוענים של ארה"ב בכל הי זמנים, לא שמע מעולם. התעניינותו של ברוס בכדורסלן המצטיין התעוררה משנודע לו כי אלסינדר מתנשא לגובה של 2.28 מ'! לאחר שנקבעה פגישה בין השניים, הפך אלסינדר לתלמידו של ברוס במשך שנים רבות. היחסים ביניהם, שהתהדקו במשך

היה נוח להתרגז ונתן ביטוי לוהט לטמפר-
מנט הסוער שלו.
ואז, באחד מימי הקיץ החמים של 1971,
החליט בדרכו לעבודתו היום-יומית, שעליו
לפתח את שרירי גבו ולחזקם. החליט —
ומיד ניגש לביצוע. אלא שכאן אירע לו
תקר' בלתי צפוי שלהשלכותיו נודעה חשי-
בות רבה בחייו.

למרות שידע כיצד להתאמן עם משקלות
(במשך שנים רבות השתמש באימוניו ב-
משקלות) טעה טעות גסה, כשהניח על גבו
וכתפיו כמות גדולה וכבדה של משקלות.
משניסה להתרומם — כרס תחת העומס, כי-
שלפתע בשמע קול מעצמות גבו ובעקבותיו
— חלף כאב חד ובגבו. מיד הטיל על הארץ
את המשא הכבד שהניח קודם-לכן ועל גבו.
הפציעה הקשה פצעה פתח לתחילתה של
תקופה קשה בחייו של ברוס. הכנסתו הכס-
פית ירדה פלאים ומקורות הפרנסה אולו
כמעט לחלוטין. הופנתה אליו הצעה ללמד
במשך שבועיים את יסודות תורת-הלחימה
והגנה-עצמית, לקבוצת מליונרים בעלי מפ-
עלי תעשייה באירופה, תמורת סכום של
10,000 דולאר — אך הוא נאלץ לדחותה
בגלל מצב גבו ושרטם החלים מהפגיעה
החמורה.

«בפעם הראשונה בחיי הייתי חרד לפרנסת
בני-ביתי, לולא הייתי אחראי למשפחה, לשני
ילדי ולאשתי, לא היה המצב קריטי כל-כך.
באותה תקופה נאבקנו על קיומנו ממש. על
פת-לחם ועל צרכים חיוניים אחרים» —
מספר ברוס.

מקורות מהימנים יודעים לספר שחשבון
הבנק של ברוס הסתכם אז ב-50 דולאר
בלבד, לאחר שהשיב את חובותיו לרופאים
שטיפלו בו ושלם עבור רכישת תרופות.
גם אז לא אבה לפנות, או לקבל, עזרה
כספית מידידיו.

השבועות בהם היה קשור למיטתו, היו
קשים ובלתי נסבלים עבורו. הוא סירב
לעבוד 8 שעות במשרד. «אני בטוח שלא
אוכל לעמוד בזה» — טען. שעות על גבי
שעות בילה במיטה. חוסר התעסוקה, השע-
מום והבטלנות נתנו לו שהות להרהר. מיני-
מחשבות והרהורים חלפו במוחו, כשנושאם
העיקרי, לא קשה לנחש, נסב סביב חיפוש
אחר מקורות בטוחים יותר לפרנסתו ולכלכל-
ת בני-משפחתו. ברוס הגיע למסקנה ש-
לבטוח בהכנסות מלימוד הג'יט-קיו-דו, כי-
מוהו כהנחת גורלו על קרן הצבי, «מלימוד
הג'יט-קיו-דו בלבד לא אוכל להתקיים ל-
אורך זמן».

ברוס היה נחוש בהחלטתו להיות שחקן.
ומן הסתם, לא איש כמוהו יאות לשמש
בתפקידים זוטרים כשחקן משנה וכו'. ברוס
השאפתן, רצה בתפקידים הראשיים. ושאפתו
הנוכחית היתה להפוך בתוך זמן קצר לכוכב
קולנוע. וכדרכו, ניגש מיד לתכנון, בקיום
כלליים, סיפור לסרט, שבתרגום חופשי נקרא
— «החליל הדומם».

בד בבד, החל בכתיבת טיוטה ראשונה
לספר על הג'יט-קיו-דו, וכמו-כן השלים את
כתיבתו של הספר — «וינג'צ'ון», שראה
אור בהוצאת «או'הרה».

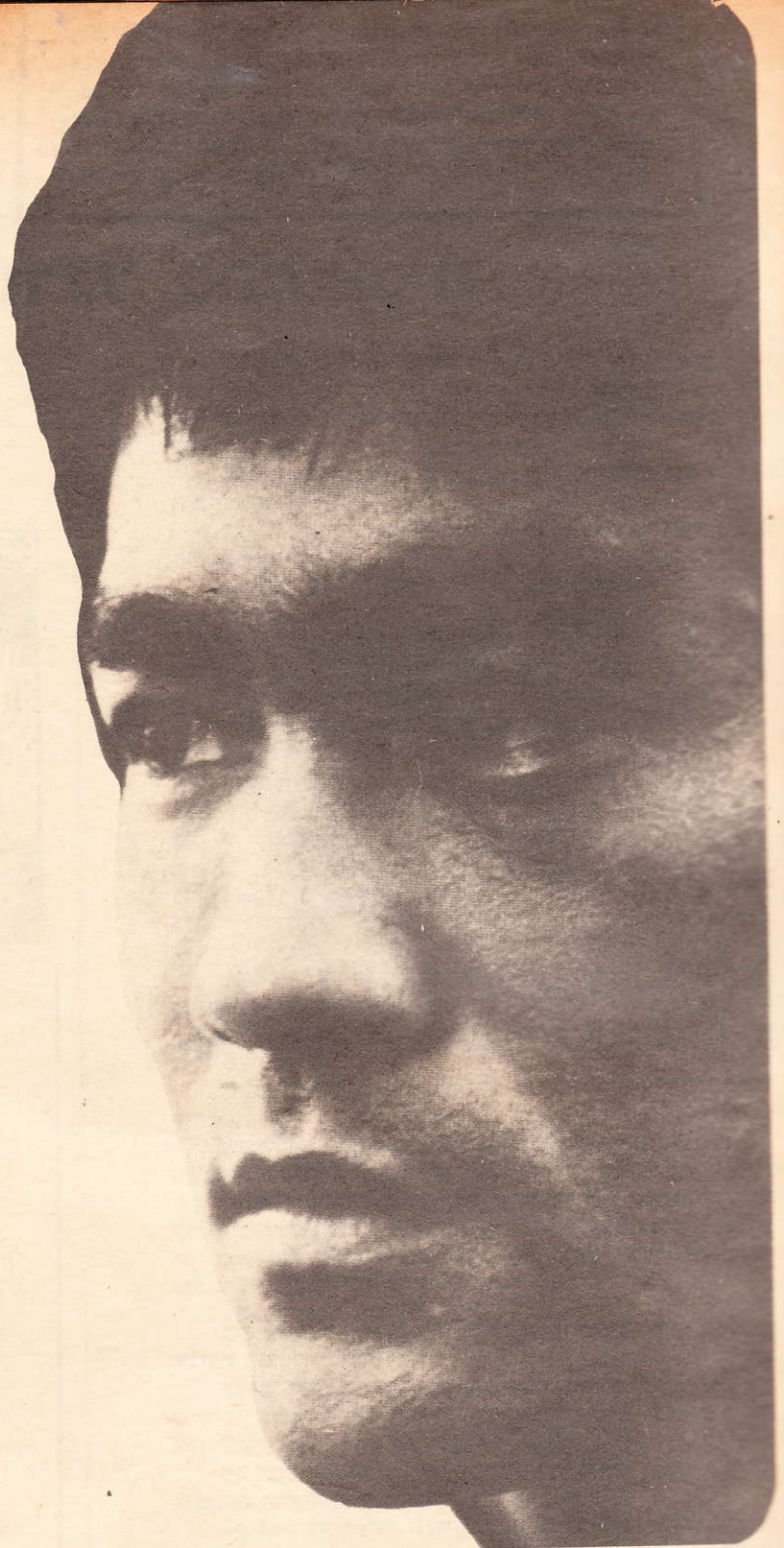
כך, לא לאורך זמן, סבל ברוס לי מחסרון
הכיס, מעו יצא מתוק והפציעה הקשה בגבו
הולכה אותו לקאריירה של כוכב בדים ול-
הצלחה חסרת-תקדים, עליה נספר בגליונות
הבאים של «פנדל».

ברוס אהב, בהשראת הספרים בהם קרא
שוכ ושוב, ליצור חידושים מעניינים. שעות
על גבי שעות שקד בחיפוש אחר דרכים
להעצמת כוחו ומהירות תגובותיו. כמו-כן
יצר, פאטנטים שונים לשיפור מתקני ה-
אימונים ותר אחר אמצעים שיהיו תחליף
לפארטנרים, להם נזקק במהלך אימוניו.
המפנה

ברוס היה ידוע כנוח לבריות ואיש שיתה
מעניין, שלעיתים קרובות נעזר בידיו ואף...
ברגליו כדי להמחיש ולחזק את טענותיו.
אך לעיתים תכופות, וזאת ידעו מעטים בלבד,

הסכן, הולידו את תחילת הפקתו של סרט
חדש ככוכבם המשותף — «משחק המוות».
אלים הסרט, שעבודת הכנתו נערכה בהונג-
קונג, לא הגיע לידי גמר הכנה בשל מותו
הפתאומי של ברוס...

אחבתו האמיתית הגדולה, מלבד אהבתו
ללימוד אשתו, היתה נתונה לאמנות הלחי-
מה. ברוס רכש כל ספר — טוב כגרוע —
שדבק בהגנה-עצמית. גם הוצאה בסך 400
דולאר (!) לא הרתיעה אותו מלרכוש ספר
דויד שמצא באקראי, בשוק הספרים.

ר-
ה-
על
וד
הה
ר-
וע
ב.

נו. את
קרבות
מוחמד
משקל-
שוב
יו של
על-פה,
שטחים
שעל
(לו)
לי ה-
כל ה-
ו של
שנודע
2 מ'!
הפך
שנים
במשך

החטיפה

החל מגליון זה מתחיל להופיע סיפור אודות האחים הכדורגלנים ג'ק וג'ימי. כידוע, מתלווים שני האחים ל"פנדל" בסיפורים המצויירים החל מהגליון הראשון. והנה, הוזמנו שניהם לסגל נבחרת אנגלית ונקלעים להרפתקאה סוערת. קראו על כך בסיפור בהמשך המתחיל להופיע בגליון זה.

סיפור כדורגל בהמשכים

אודות ג'ק וג'ימי

קיצור הפרק הקודם.

ג'ק וג'ימי צורפו לסגל נבחרת אנגליה וטסו אותו לספרד, לקיים שם שני משחקים — עד הרגע הזה אחרון לא ידוע באם הם יופיעו בהרכב הראשון. כשהגיעו למדריד, עקבו אחרי הנבחרת שני ברנשים חשודים, המתכננים כנראה חטיפה. במשחק המתקיים למחרת היום, נתקלת נבחרת אנגליה בנבחרת, המציגה משחק נוקשה במיוחד, כפי הנראה כדי לגרום לאבדן השליטה העצמית אצל שחקני אנגליה, שתגורר אחריו הרחקת השחקנים המצטיינים.

הדבר כמעט עולה בידם, כי ג'ימי אשר נתמך כל הזמן על ידי ג'ק, נכשל על ידי שחקן בצורה גסה מאוד, עד שהוא שוכח את אזהרת מנהל הנבחרת ומתכוון להגיב בצורה אלימה. ג'ק המבחין בכך, מזהיר את ג'ימי. "ג'ימי, למען השם, אל תאבד את העשתונות!" ג'ימי, שאגרופיו היו קפוצים, התעלם מקריאותיו של אחיו, ואז מיהר ג'ק אליו, אחז בו ואמר: "הירגע. זכור מה שהמנהל שלנו אמר, הוא לא מעוניין בפעולות תגמול, או בתקריות מביכות". דבריו של ג'ק השפיעו ולאט, לאט נרגע ג'ימי. "אני אהיה בסדר", אמר אל אחיו. "לא אעשה משהו בלתי אחראי, בפרט במשחקי הראשון במדי הנבחרת, למרות כל ההתגררויות. השופט הוא הסמכות היחידה, החייב לטפל בתקריות אלה". הפעם הגיב השופט ופסק בענטת עונשין לטובת הנבחרת האנגלית.

ג'ק, אלה תבעט אותה! פסק הקפטן של הנבחרת. שחקני הנבחרת ספרד ניצבו מולו כחומה, אולם ג'ק המנוסה והפיקה, בכלל לא ניסה לבעוט את הכדור מעל לחומה, או להחזיר אותו דרכה, אלא העביר אותו לעבר

אחד המגינים שניצב במרחק מה ממנו, וזה פרץ באופן בלתי צפוי קדימה, והעביר את הכדור לג'ימי, אשר הופיע כאילו מאי-שם. המסירה היתה מדויקת, וג'ימי המשיך עם הכדור בקצב מסחרר.

תכסים מתוחכם זה, הימם את הנבחרת היריבה, והגנתה היתה פרוצה לגמרי.

מצבים כאלה ידע ג'ימי תמיד לנצל, וגם הפעם לא בזבז הזדמנות פז כזאת.

בבעיטה אדירה החזיר את הכדור לשער היריב. בעקבות שער מלהיב זה, רעש וגעש האיצטדיון. האוהדים האנגליים נפנפו בדגלים הלאומיים, ושאותיהם הקצובות "אנגליה, אנגליה", וג'ימי בחור כארוז, הדהדו במשך דקות ארוכות בחלל האיצטדיון.

אולם פרט ליתרון ששער זה הקנה לנבחרת האנגלית, היתה לו תוצאה נוספת ומפתיעה.

"תראה", אמר אחד המלווים שישב יחד עם מנהל הנבחרת על הספסל שהוקצה למשלחת האנגלית. "הם כבר מחליים פים את השחקן בעל החולצה מספר ארבע".

זהו הגיוני למדי, נד המנהל בראשו. "שחקן זה הוצב במטרה ברורה להתנכל לג'ימי ולגרום להרחקתו, אולם מאחר והם נוכחו להצט, שהוא נכשל בתפקידו המיוחד, החליטו להחליף אותו".

במשחק של הנבחרת האנגלית חל שיפור מורגש מרגע לרגע, מכיוון שהשחקנים אשר לא הספיקו להתאמן יחדיו זמן רב, הגיעו לידי הבנה הדדית, ופיתחו הודות לכך, משחק צוות מעולה.

אולם ג'ק וג'ימי המשיכו להיות הכוכבים הבלתי מעוררים.

עובדה זו, מצאה את ביטוייה גם בקריאות העידוד, שישמשו האוהדים האנגליים, אשר דרשו מהנבחרת הבקעת שער נוסף לביסוס הנצחון. כפי שהיו רגילים לעשות במשחקים הביתיים, הם גם לא נמנעו מלתת עצות טובות, אולם גם בלעדיהן המשיך ג'ק להזין את ג'ימי בכדורים, אשר נבעטו ברובם על ידו לעבר השער.

בין כל הבעיטות האלה, גרמה אחת, סמוך לסיום המשחק, אכזבה מוצדקת לאוהדים.

היתה זאת בעיטה אדירה, אשר נורתה כאילו מתותח. חישובו של ג'ימי לא היה מדויק בסנטימטרים ספורים בלבד, לכן הרעיד הכדור רק את הקורה ויצא לחוץ.

עד שריקת הסיום לא השתנתה התוצאה, אולם שני ה"גיבורים הראשיים של המשחק היו מרוצים.

"תוצאה לא רעה", אמר ג'ק אל ג'ימי בזמן שהלכו לעבר חדרי ההלבשה. "אני אמנם חושב שהיינו יכולים להבקיע שער או שניים נוספים, כי הזדמנויות לא היו חסרות לנו, אבל..."

"אבל", המשיך ג'ימי. "אנחנו ניצחנו, זה העיקר, אף אחד לא יכול לטעון שנצחנונו לא היה מוצדק. בפעם הבאה נעשה את הכל כדי להשיג תוצאה יותר גבוהה".

באותם רגעים לא ידע ג'ימי, שהשתתפותם במשחק השני לא היתה כה בטוחה, כפי שזוהא חשב.

כי באחד היציעים, ישבו אותם שני טיפוסים חשודים, אשר עקבו אחרי הנבחרת עם נחיתתה בשדה התעופה.

גם הם צפו בעניין רב במהלך המשחק, אולם משיחתם אחרי שהאצטדיון התרוקן מהצופים, היה ברור שלא הספורט עניין אותם.

לו מה ששמע בישיבה של הוועד המרכזי.
 "יש לך פרטים מדויקים של תוכנית החטיפה?" שאל
 המפקח.

"לא אדוני, התוכנית המפורטת ידועה רק לראשי ה-
 ארגון, ואילו האנשים שישתתפו בחטיפה יקבלו תדריך
 מפורט, רק ברגע האחרון ממש."
 "או נבצע מיד פשיטה על המפקדה שלהם!" הציע סגן
 המפקח הכללי...

"זה בלתי אפשרי", הגיב הסוכן החשאי. "אין להם מפקדה
 קבועה, הם נפגשים מזמן לזמן, במקומות שונים בעיר, בין
 פגישה לפגישה הם מפוזרים בכל העיר."
 "אם כן, אז הדרך היחידה לסכל את מזימתם, היא להזהיר
 את מנהל הנבחרת האנגלית", החליט המפקח הכללי, נתן
 הוראה לקשר אותו בטלפון עם בית המלון, בו התאכסנה
 הנבחרת.

המנהל קיבל את הודעתו של המפקח הכללי בקור רוח
 ונקט מיד בצעדים הדרושים.
 ג'ק וג'ימי הופתעו מאוד, כאשר ג'ימי נקרא למנהל
 הנבחרת, וכשזה הודיע להם.
 "אתה לא תשתתף במשחק השני, אני מחזיר אותך
 הביתה. הומנטי כבר מקום במטוס הממריא בלילה, לכן לא
 נותר לך זמן רב כדי לארוז את חפצריך".
 מאחר ושני האחים לא ידעו מה היתה הסיבה שהניעה
 את המנהל להחליט על צעד יוצא דופן זה, היתה תגובתם
 נועזת.

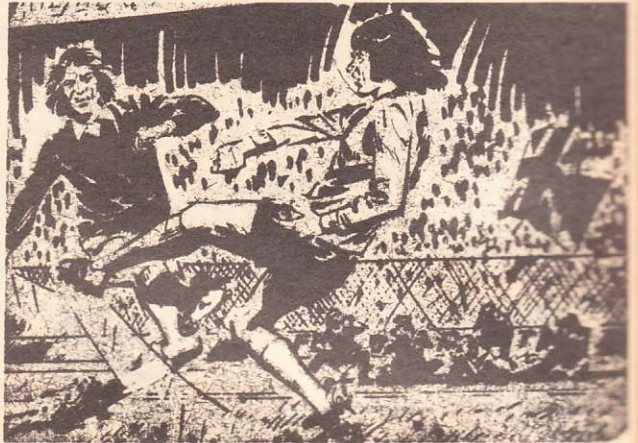
"בגלל תקרית טפשית כזאת, אני נענש בצורה חמורה
 כזאת?" שאל ג'ימי. "זה יהרוס את הקריירה שלי!"
 ואילו ג'ק הוסיף:
 "ג'ימי לא עשה שום דבר, המצדיק את ניפוי מהסגל,
 אם הוא נאלץ לעזוב, אז אני מצטרף אליו".
 (המשך בגליון הבא).

"אני חושב שאפילו לטכס כבר אמו חבור של האיש
 עם המגבעת הבהירה. נוכל אפילו כבר לדווח לוועד המרכזי".
 "נכון", נד האיש עם המגבעת. "אנחנו נחטוף את ג'ימי
 צ'לסי".

הנימה התקיפה והסמכותית בה הוא דיבר, העידה שהוא
 היה ללא ספק אחד מחבריו החשובים של הוועד המרכזי.
 שני הגברים עזבו את האיציטדיון, עברו בסמטאות מפו-
 תלות לרובע הפועלים של הבירה הספרדית, כשהם מעיפים
 בזמן לזמן מבטים מעבר לכתפיהם, על מנת לוודא שלא
 עוקבים אחריהם. ונעצרו מזמן לזמן, במיוחד בזמן שסוור
 משטרתי היה מתקרב אליהם או עובר לידם. אז היו משתד-
 לים לגלות ענין בחלונות הראווה של החנויות הבלות ש-
 אפיינו את האזור הזה.

ככל שחדרו יותר ויותר ללב של האזור, והתקרבו
 אל בניין מגורים, אשר לא נבדל במבט ראשון מכל יתר
 הבניינים, הגבירו את זהירותם.

לפני שעברו דרך שער הבניין, שהיה מאוכלס על ידי
 שפחות עניות, הביטו שוב סביבם, אחר כך נכנסו לחצר
 הפנימית, נגשו אל דלת ברזל ונקשו בה בקצב מסוים.
 סעבור רגע נפתח אשנב קטן בדלת, עין אחת שהופיעה
 בו כחנה אותם, אחר כך נפתחה הדלת. הם מיהרו להיכנס
 ולסגור את הדלת מאחוריהם.

בחדר חשוך, שקירותיו היו קלופים מטית, ושבו שררה
 אפולונית, נמצאו בשעה זו חמישה גברים.

לכולם היה המיון מסוים לשני הגברים שנכנסו, דבר
 שהיה מובן למדי, כי כולם השתייכו לוועד המרכזי של המח-
 תרת הבסקית.

"ובכן?" שאל גבר גבוה וחסון מאוד, ששפם אדיר כיסה
 את שפתו העליונה, ושהחזיק תת מקלע בידו.

"אנחנו מציעים לחטוף את האנגלי ג'ימי צ'לסי", ענה
 בעל המגבעת הבהירה. "הוא היה השחקן המצטיין בשדה,
 ולפי התנהגותם של המעריצים האנגליים, אפשר להניח,
 שהוא חשוב בעיניהם גם בבית".

האיש, אשר היה כנראה ראש הוועד, הפנה מבט שואל
 לעבר כל הנוכחים, וכולם הנהנו בראשיהם.

"בסדר", אמר. "הוסכם שאנחנו נחטוף את ג'ימי צ'לסי
 תחזיק בו כבן ערובה".

"בדיוק", הוסיף בעל המגבעת הבהירה. "נחזיר אותו רק
 אחרי שהממשלה שלנו תסכים לשחרר את החברים הכלואים
 בבית הסוהר, ותעמיד לרשותנו מטוס, אשר יטיס אותנו ל-
 דרום אמריקה".

"האם לא יותר כדאי שנחטוף שחקן של הנבחרת שלנו?"
 שאל אחד הנוכחים. "זה עלול לגרום הרבה יותר גודל בדעת
 הציבור".

"הממשלה שלנו יכולה לעמוד בלחץ ציבורי", דחה המנהיג
 את ההצעה. "אם נחטוף את ג'ימי צ'לסי, תלחץ הממשלה
 הבריטית על ממשלתנו, ובכך יגדל כוח המיקוח שלנו".

"אולם היו מרוצים, אולם הם לא ידעו שתוכניתם נידונה
 למעשה לכשול".

אחד מחבריו הוועד היה סוכן חשאי, אשר הושטל על ידי
 הבלית.

איש זה מיהר להתייצב בפני המפקח הכללי ודיווח

בלתי
 כאילו
 הכדור

הגנתה

א בזבו

האזהר
 קצובות
 דקות

נגלית,

הנב-
 מחלי-

הוצב
 מאחר
 החליטו

מרצע
 דיו זמן
 משחק

מעורר

יד, ש-
 הבקעת
 במשח-
 אולם
 אשר

המשחק,

מתותח.
 בלבד,

שני ה-

לעבר
 להבקיע
 וות לנו,

קר, אף
 הבאה

שני השני

חשודים,
 ופה.

משיחתם
 הספורט

סוד החסנה השחורה

זו אלן המינס, הבן של אלן
והחבר הנאצי של אלן
סבאל מלימון, כתובתו מאונק
בזמנו שלק, ואסר על ידו את
העסקן הכריזמטי. אלן
הוא גם על חוצה דמיון
אנטיסמי, על ידי חלפת השטן
הוא דמיון. כדי לשמור על
סודו, הוא לא מסיבה הקר
המלחמה. הוא מסתבך עם
יתר חברי הקבוצה ומחליט
לפרוש. כשהוא נודע על זה
הוא הרוג, פולחן רובי
עליו הוא דמיון...

אין מצאצא אבל לקח
אין יוג אומן בק, לכן
המלחמה, פה פה ואין
אומן ולחם מנהל טכני

ככה לוקח אצו' ושל
פנאל, אתה לא תפיל
אומן, כי אין מתפלל
מכיוון, תחלפו!

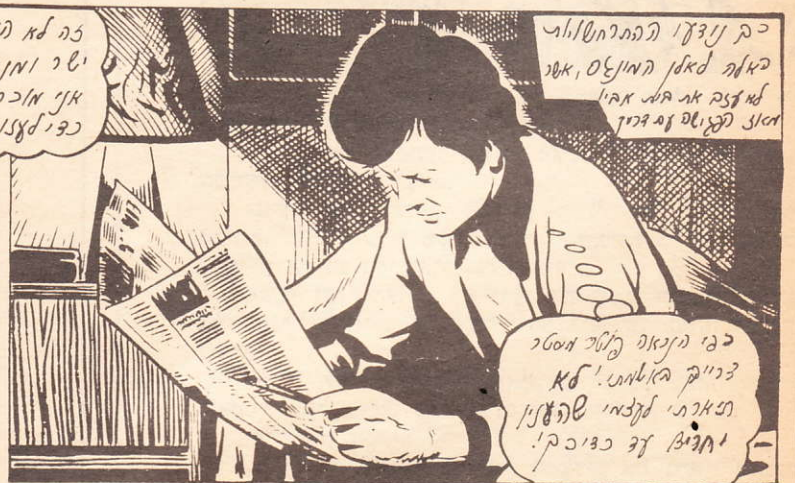
טחנות על מנהל
המלחמה, המלחמה
כבר למחרת היום וספקו
חוזר לכוחות האליטה
בדליות...

את מכתב ההתפטרות
שלך, תהיה קודם המלחמה
האחרת, תהיה קודם
ואת אחרת...

זה לא הישג, כי הוא החליט
יש לו מנהל, לכן מנהל
אין מנהל, לכן מנהל
כדי לעזור למנהל מנהל

כדי נודעו ההתפטרות
באחד האנשים המינס, אתה
לא צריך את זה אולי
אולי תפיל עם דמיון

כדי תהיה קודם המלחמה
דמיון האומן, לא
תהיה קודם המלחמה
תהיה קודם המלחמה

האמריקאים החליטו לבד לחקור...
התוכנית נמצאה...

אני מקווה לא נחנן לא מפריע...

זה לא ספק העניין
העניין הוא בחינה!
אבל אינני יכול לסיים
לסיים את הקצוזה
מאחר ונכשלת.

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?
מה לא כל כך חשוב?

האם יצליחו לחקור את הבעיה המלימית? התשובה - 'הפנצ'ה' היא!

היה שופט אתה

מנגינת ראש חזקה פוגע הכדור בקורה
וממנה נופל על קו השערה, מסתובב ו-
חוזר לשדה. אתה : א) אינך מוגיב, ב) פו-
סק שיער, ג) קובע בעימת שער.

נחום בית הלוי בעריכת

שחקן מקבל טפול מר-
חויז לשדה. חוזר ל-
שדה ללא רשות, תו-
פס את הדור בעמדת
נבדל ומבקיע שער.
אם לאחר שהתיר
בו, אתה פוסק: (א)
שער, (ב) בעיטה חופ-
שית.

בעימות שער. הדודו מרם יצא את חובת
הענישין והנה שחקן מן ממשל יריב.
האם: א) תקבע בעימות 11, ב) תחזור
על הבעימות, ג) תקבע בדור שובט.

לרגל תנאים קשים
של השוק, מחליטים
שחקני הסבוקה הני-
תית לנקול נעלי-
אמור רבים. האם:
(א) לא תתחיל ב-
משחק במרם וחליפן
נעליהם, (ב) תרשה
לרם לשחק בעליהם
אלה, (ג) תתן הוראה
לשחקני הסבוקה הני-
תית לנקול נעליהם
עצמם.

(א) משהם נפיק. לאחר 90 דקות
ללא הפרעה, ישנה האמת משהם
של מחצית השק. ראש המבצעה
האורחית. מבקש הפסקה ל-5 דקות.
אחרי משהם.

(ב) להגדילה אתה קובע לכל קבוצה
 ניה את נד המטבע, במקום להגד-
 ינות להאשי הקבוצות לעשות
 זאת.

(ג) לפני התחלת הארבת המושקן אתה מרחיק שחקן מיון שפגע ב- שומט-חקן. ראש הקבוצה מפקש ל- הנגיד אחד משהקני המלואים. אמה מרשה. במה אגיד ?

7. ארבע קוממיות לא ירצקו עליהן? קצתם אמרו קצתם
 ערובו קוממיות ויש? ויש? אלא ודאי כי לא
 ירצקו עליהן (ע).
 8. אלא קא דא אמר נח ליהוה ואלהים' אה קוממית אה
 אה קוממיות אמרתי ואלהים' נח קוממית' אמרתי ואלהים'
 ואלהים' אה (ע).
 9. ואלהים' נח-אמרתי' ואלהים' אמרתי ואלהים'
 נח אה אמרתי' ואלהים' אמרתי.
 10. ואלהים' (נ) אמרתי ואלהים' אה אמרתי ואלהים'
 ואלהים':

(Ե) ԱՅ՝ ԵՂԼԻ՛
ԵՄԻ ՀԱՄԼ ՄԵՅԸՆ ԺԵՆ ՀԵՐ ԱՄԼԵՍ ԱՄԱՄԻ՛ ԱՄԻԼԻ՛
ԻՇԻ՛ ԱՅ ԱՄԼԱՒ ԱՄԱՄԻ ԼԻՆ ՔԱՄԻ՛ ԱՄԻ՛ ԱՄԼ Հ-Ն
ՔԱՄԻ՛ ՄԵՅԸՆ ՄԻՐԻ ՀԱՄԼԵ՛ ԱՄԱՄԻ՛ ՀԱՄԼԵ՛ ԱՄԱՄԻ՛
ԱՅԼԱ ՀԵՂՆ ՔԵՐԱ ՄԱՐԻ ՄԱՐԻՆԱԼ ԼԵ ՀԵՐ ԱՄԻ՛ Ա-
ՄԱՄԻ՛ ԱՅ Ե-Ի՛

ՀԵՐԱ ՀԵԼԻ՛ ԱՄԼԵՐ ՀԱՄԻ ԵՐԺԵՀ ԸԼԻԼԻ՛
ԱՄԱՄԻՆԱՒ ՀԸԼԻԼԻ՛ Ը ԸՀ ԱՄԼԻԼԻ՛ՀԻՆ ԵՂԻ՛ ԻՅ Ե-
ԺԵՐԱՒ ՀԱՄԻ ԵՐԺԵՀԻ՛ ԸՆԿԻ՛ ՔԱՄ ԱՄԻ՛ԱՄ ԱՄԻ՛
ԵՐԺԵՀ-ԱՄԱՄԻՆԱՒ ԱՂԻՆ՛ ԱՅ ԱՄԼԵՐ ՄԱՐԻ՛ ՄԱՄԻ՛ Ա-

פנדל

בורוסיה דיינשגלדבך אלופת מערב גרמניה 1975

עומדים משמאל: ינסן, פחנר, קוסטנר, ויטקאמפץ, היינקס, קול
דאנר, קלינקהמור, שאפר, קאפל, שטוק (מעסה).
יושבים משמאל: זוראן, סימונסן, דל-הוי, פונטס, קלאה, קואס
שטוליקה, בונחוף, וימר, רובן.
צילום: Pfeil